اِک جوت

مہاراج بیر

پریم اور پربھو میں کوئی فرق نہیں۔

لوگوں کے دلوں سے نفرت کا روگ دور کرنے

کے واسطے پریم ہی سب سے اعلیٰ دوائی ہے۔

پریم مساوات اور ہمدردی کا سبق سکھاتا

ہے۔

بسیر

پریم سماج لدھیانہ نے ٹھاکر دلیپ سنگھ E.D 279 کھنڈاں گیٹ جالندھر کی معرفت

جو صُلح اور امن کی جستجو میں ہیں

اُن کے چرنوں میں

بھینٹ

بیر

۸-۱۱-۶۴

الف - اکھیاں ہون تے نظر آوے بِنا اکھیاں دید محال بندے
سارے وِسدا بھید نہ دِسدا اے ایہو اوسدا خاص کمال بندے
ایہا مِلے جواب سب اندروں ہی عجب طرح دا ایہہ سوال بندے
گھر اکھ دی پیر جے دُور ہووے پردہ رکھدا نہیں جمال بندے

ب باجھ دیدار حرام جیبا پریم پا کے جنم سنوار لے توں
تک تک کے اوسنوں ہو پوری ویکھ ویکھ کے اکھیاں ٹھار لے توں
جیکر اوسنوں مِلن دی خواہش تیری سب کجھ اوستوں اپنا وار لے توں
تیرا ساریاں وِچ اوہ وسدا ئے پردہ اکھ کتھیں ذرا اُتار لے توں

پ پار اُرار نہ کِسے تا جِسنے جانیاں اوس نہ جانیاں اے
جِس نے جانیاں عِشق وِچ مست ہو کے کنت اپنے نوں خوب ٹھانیا اے
اوس اکھ دے مَیں قربان جاواں جیہڑی اکھ نے ٹھیک پچھانیا اے
تیرا یار دی دید نال مست ہوئے جنہاں نفس شیطان نوں رانیا اے

ٺ۔ تکدی تکدی پیا تائیں رنگ اوسدا سب وٹا لیئے
گھنڈی اپنے دل دی دور کرکے بھید اوس سدا سارا پا لیئے
سورج اوسدے روپ دا اک ذرہ اکھاں باطنی نال ازما لیئے
پریم کیتیاں ہی پریتم پائیدا ہے تیرا اپنے نال پرتا لیئے

ڈ۔ رکھیا پیر عشق دے راہ جیہڑا اوہ کی دکھ تکلیف توں جاندا ئے
دکھ سکھ تھیں وکھرا ہو آپے موج عشق سندی خوب ماندا ئے
بھانویں لکھ جہان وچ ملن طعنے بچکر الٹوں پرے راندا ئے
تیرا اپنے آپ وچ مست ہو کے خوب اپنا آپ پچھاندا ئے

ث۔ ثابتی سچا ثبوت دلدا ثابت رہا جیہڑا پریتم پا گیا ئے
اج تک تے کدی اوہ نظر کیا نہیں جیہڑا پریم دی ملتے آ گیا ئے
پریم وچ ہی جیون دا لطف لیکے ہس ہس کے سیس کٹا گیا ئے
تیرا یار اشارے نال دسدا ئے جیہڑا آیا گیا ئے گل پا گیا ئے

ج ۔ جاں پچھان دی لوڑ تد تک جد تک اپنے آپ دی سار ناہیں
جد دا اپنے آپ نوں جانیاں اے جاتا وکھرا ہور کوئی یار ناہیں
جیہڑی چیز پیارڑے پان والی اوہدے نال کوئی پائے پیار ناہیں
بیرا وات اتے سارے ست ہوگئے مورکھ سمجھدا اصل دا تار ناہیں

چ ۔ چاہ کیہدی اتے کون چاہے چاہ چاہ دے وچ توں ست جندے
اک پلک دی چاہ خراب کردی دنیدی عرش تھیں فرش تے ست جندے
جس نے چاہاں نوں چاہ وچ سٹیا اے لیا عرش دا عیش اس لٹ جندے
بیرا چاہ ہی دوئی دا مول کارن ٹوٹا چاہ دا پرے توں پٹ جندے

ح ۔ حکم چلاؤں من اتے حکم من نہ ایدا خوار ہووین !!
من نوں بیا نوں سوٹ ایہہ ہوئے قابو کھلا چھڈ نہ بہت لاچار ہووین
ایہدے ڈنگیاں جسم کئی بگڑ جاون ڈنگ کھا کے ہیں بیزار ہووین
بیرا رب بنایا انسان تینوں بھید سمجھ کے بھوجلوں پار ہووین

خ خاک دا ساج کے بُت سوہنا وِچ اوسدے آپ سمایا اے
آپے اپنے آپ نال عشق کردا آپے اپنا بھیس بدلایا اے
آپے اک توں ٹھیک انیک ہویا تے انیک تھیں اک کہایا اے
بیڑا پار کہ والی اکھ چاہیدی اے جس نے پرکھیا اوسنے پایا اے

د۔ دُکھ تے سکھ ہے خرچ بھائی جیہڑا امر لے جان لئی لاؤنا ایں
جیہڑا دُکھ تے سکھ تھیں رہیا اچّا اوہنے گوہر مقصود نوں پاونا ایں
جیہڑا دل دریا وِچ لائے غوطہ موتی اوسنے کڈھ لیاونا ایں
بیڑا دل جس پیاں نُوں دے دِتّا پریتم اوسنوں گلے لگاونا ایں

ڈ۔ ڈول نہ ہوا ڈول بالکل جیہڑا ڈولیائے اوہ پھر ڈولیا اے
اوہنے مزے وصال دے کی لینے پیا اوس نال کدی نہ بولیا اے
جیہڑا اپنے آپ نوں کدی تھیں پرکھیا نہیں اوس سب حقیقت دا کھولیا اے
جلوہ دیکھ کے ہو گیا مست بیڑا جس نے اپنا آپ پڑچولیا اے

ذ۔ ذکر سُن کراں تے کراں کیہا وحدت اپنا رنگ کھلاریا اے
سارے اپنا آپ ہی بھاسائے پرے دُوئی نُوں کیتے درکاریا اے
پریتم توحیدی توحیدی ہوئی پریتم سارے پریم پساریا اے
ہیرا پیالہ نُوں پا کے مست ہویاں آپ جہاں نے پیا کھیں ہاریا اے

ل۔ رنگ جہان دے خوب بھاسن جد دا نام نال من رنگایا اے
اندر اپنے دا عکس باہر دسے ایہہ سب اپنے نال پرتایا اے
بھرم بھُت نے دُور ہو گئے کدھرے اساں پریم نال من رچایا اے
ہیرا پیا نے اساں تے مہر کرکے بالکل اپنا رُوپ بنایا اے

ز۔ دور دے نال نہ ملے پریتم دل دیکھے ہی پیا پائیدا اے
راہ دل دا دل نُوں ٹھیک سہلا دل ٹکے بھید ایہہ پائیدا اے
اوس پیا دے در تے جان خاطر پہلے دُوئی نُوں دُور دُرکائیدا اے
ہیرا ڈور پریم دی پا پختہ دل دل دے نال ملائیدا اے

س سِک جے دید دی ہووے سچّی پریم نال ہی پیا تُوں پائیدا اے
دِل دیکھے دِل نُوں لئی دلے بھرم وِچ ہیں وقت گنوائیدا اے
اگوں عشق دی خوب بھڑکا اندر حسن نہ ایں خود ہوش لیائیدا اے
پیرا اپنی ذات مِٹا کے ہی ٹھیک نہیں وی ذات نُوں پائیدا اے

ش شوق تے ذوق جد ہووے سچّا منزل آپ نیڑے چلی آوندی ہے
بے صدقیاں نُوں نہیں تھاں کوئی صدق والڑی ہی پیا پاوندی ہے
جس اکھ وچ لال دی ہووے لالی اوہو اکھ ہی پیر سہاوندی ہے
جس اکھ وچ نہیں ہے داس اُسدا نرگس وانگ اوہ اکھ شرماوندی ہے

ص صاف کر من نُوں خوب اپنے جیکر یار دا درس تدھ پاونا ایں
شیشہ صاف نہ ہووے تے دس کیہنے چہرہ کسطرح نظر پھر آونا ایں
زر، زور، ناری نال نہیں ملنا آپ جاگدے پیا جگاونا ایں
پیرا اپنا آپ سنوار کیہنے جیکر رُٹھڑا یار مناونا ایں

ض ضرب پریم دی بڑی ڈاڈھی اوہو نر گیا اے جیہڑا سہہ گیا اے
اوس کی منزل اُتے پہنچیا ایں جیہڑا اتھک اُڑے ہی سہہ گیا اے
انت اوسنوں وصل دا ملے حصہ جیہڑا اُڈیک وچھوڑے دی سہہ گیا اے
پردہ چُکدے یار دا دیکھ جلوہ تیر گل اشارے نال کہہ گیا اے
ط۔ طوق لعنت سندا گلے پایا جس نے علم نال تیر پیدا ان کیتا
اوہنوں وصل کی دید نہ ہوئی بالکل جیسے اپنی ذات دا مان کیتا
یار اوسنوں ردّ مردود کیتا جس نے ذرہ بھی دیکھ گمان کیتا
یار اوسدی اکھ دے وچ بیٹھا جس نے اوسدے دل دھیان کیتا
ظ۔ ظاہری اکھ نال نہیں دِسدا اکھ دل دی کھُلے تے جا پدا ئے
سیک نال آپے اُڑ سبھ لیندا پریمی عشق دی اِگ جد تا پیدا اے
جیہڑا اپنا آپ فنا کردے۔ اوہو عشق دا راگ الا پدا ئے
پریم کرے جو پریم دا بھید پاوے۔ پریم تیر نہ کِسے دے با پدا ئے

ع۔ عین اوہ سامنے دیکھدے نے نقطہ غین دا جنہاں اٹھایا اے
جنہاں دوئی دویت نوں دور کیتا اوہناں اپنے اندر پایا اے
جیں دِل ویکھیا اوس وِچ نور ڈِٹھا نور نور دے وِچ سمایا اے
رہبرا جنہاں نے اوستوں دور جاتا رہے لبھدے ہتھ نہ آیا اے

غ۔ غنچہ اُمید دا کھِل جاندا عشق نال جے دِل بھرپور ہووے
جلوہ آپ ہی پیا دا دِسدا اے گھٹا راہ دا کٹیے جے دور ہووے
رنگ اکتا دا سارے چا پائے مستی نال جد اک مخمور ہووے
پرمانند دے نال آنند پاویں جیکر اندروں بیر مسرور ہووے

ف۔ فضول نہ بولی توں جھگڑا بارا رب ساریاں بولیاں جاندا اے
جیہڑی بولی کوئی اوس نال بولدا اے اوسے بولی دے وِچ سمجھاندا اے
بھاویں کرو محدود اوہ ہیں سِنہا حداں بنیاں نوں پرے راندا اے
اُچا ہو ٹیکے بیر ہیں سچ آکھاں سچے رب نوں کوئی پہچاندا اے

ق۔ قُم کہہ دِتا اُٹھا مردہ جوش نال جد اندر دل لو لیا اے
سارے دیکھدے دیکھدے دنگ رہ گئے جادوں راز حقیقت دا کھولیا اے

میں اندرے ہاں کتنے ہنیں باہر رب مُنہ چڑھکے ٹھیک لو لیا اے
تیرا بیخودی وچ میں کہہ گیا ہاں جیکر مسیح دا بھولنا بھولیا اے

ک۔ کرم کر نیک کھول دِلا سوچا گلاں نال سچائی نوں پائیدا ہئیں
عمل چنگے ہی آوندے کم تیرا جات پات نوں نال لے جائیدا ہئیں

اوہناں چر کس رب نوں ویکھیائے جناں چر انسان کہائیدا ہئیں
بیسکھ آدمی بنن دی جاچ بیشک الویں قیمتی وقت گنوائیدا ہئیں

گ۔ گم ہو اوس خیال اندر جیہڑی چیز نوں ٹولنا چاہونا ہئیں
منزل دور ہے ٹرینگا ملے منزل ہار ہمت کیوں گھبراوندا ہئیں

منزل آپ ہی دیکھدی پئی تینوں کیوں ایوں غافلا وقت گنواوندا ہئیں
جیکر یار سولی اُتے سدوائے کیوں نہ دوڑ تیرا جیہی پاوندا ہئیں

ل۔ ڈیکن جوگا نینوں چھڈیا ہئیں میرے عشق نے ظاہر کر دالیئے
پڑدے لاکے نینوں بے پرد کیتا ذرّے ذرّے اندر تینوں پالیا اے
اوہا طور بی سوہڑے سوہڑ تیندے درشن جنھوں پیا دکھالیا اے
جیہاں پاؤنا ہے تیرا سچ آکھاں میری اکھ دے وچوں ہی پالیا اے

م۔ ملی ہے زندگی جیونے نوں زندہ رہ کے ہُن دکھاتے سہی
مُردہ دلاں نوں پیا ہئیں مول ملدا زندہ ہو کے پیاروں پاتے سہی
دل دئیں تے دل اوہ دیئے نینوں میری انتی گل ازماتے سہی
جیکر بھید نہ ملے تے ہن چھاڑیں دل دیکے ذرا دکھاتے سہی

ن۔ نام دے نشے نال مست ہو جا جیکر راز حقیقت دا پاؤنا ایں
سب کجھ اپنا آپ قربان کر دے جیکر گلی محبوب دی جاوناں ایں
دور پریم دی جدوں منظور ہووے تیرے پاس اوہ آپ ہی آوناں ایں
جدوں اپنے آپ نوں سمجھیا توں تیرا جیون دا لطف پھر آوناں ایں

و ۔ وِچ چُکّی جیہڑی وِچ چُکّی کیسے ہور تھاں دِل لگاؤندا نہیں
دِل اِک ہے اوہناں دے دِتّا ہُن ہور تھاں کِتے کھٹکاؤندا نہیں
جیہڑی ایدھر اودھر بھٹکدی اے اوس کدی پیارے نوں پاؤندا نہیں
جنہوں اپنے اندر دِل لبھدا نہیں اوہنوں باہر کدھرے ہتھ آؤندا نہیں

ک ۔ یار حبّت عشق وِچ نہیں سمجھدی کِتے جِتنا ہے کِتے ہارنا ایں
اُس نے یار دے پریم نوں سمجھیا ایں جس نے خودی اہنکار نوں مارنا ایں
جس نے خودی اہنکار نوں مارنا ایں اُس نے اپنا آپ سنوارنا ایں
جس نے اپنا آپ سنوارنا ایں تیرا پیا نے اوہنوں ستکارنا ایں

ی ۔ یم تے موت نوں پرے کردے جیہڑے یار دے بھیت نوں پا گئے نے
جیہڑے یار دے بھید نوں پا گئے نے اوہ درد دا لُطف اُٹھا گئے نے
بناں درد دے آدمی گدھے وانگوں اِک لفظ نال نہ سمجھا گئے نے
درد والیاں ہی تیرا یار لبھا ۔ جھٹ اپنا جسم گنوا گئے نے

پرکاش

الف۔ اُٹھ ست سنگیا اُٹھ چھیتی غفلت وچ کیوں وقت گواوندا ایں
مدت بہت ہوئی تینوں سُتیاں تُوں کیوں ہوش اندر پیا آوندا ایں
تیری عُمر ہے لعل انمول بھائی بھاڑے بھنگ دے کیوں لُٹاوندا ایں
وار وار پُکاریا پیر تینوں سوجھی اجے نہ دیر تا پاوندا ایں

ب۔ باجھ ہے ویلہ حرام جیہا ذرا اُٹھ کے پیا تہار لے تُوں
تیری زندگی دا چشمہ اوہ اصلی جوڑ اوس نال اپنی دھار لے تُوں
سو کدی نہ پوے سر سیر ہوویں سدا واسطے رُوپ نکھار لے تُوں
اجے وقت ہے اساں ملُّون دِتّا نفع اپنا بیر وچار لے تُوں

پ۔ پُچھدی ہتیں تُوں پیا تائیں باہر دوڑ کے وقت گواوندی ایں
اِک تھاں ہتیں ہین دی جا وچ تینوں "مارے پیا دا بھید نہ پاوندی ایں
اوہدی پریت دی رِیت نہ مُول جاتی منوں لتھ کے تد شرماوندی ایں
ہیرا جنم انمول کی ہتھ آیا بھاڑے بھنگ دے بیر لُٹاوندی ایں

ت ۔ تک نوں غور دے نال اُستوں جیہڑا اُٹھدا اندر اپنے بولدائے
جیہڑا دل دی آکھ نال تکدا ئے موتی نام دے اوہو ہی رولدا ئے
جیہڑی اُسدے نال نہ بولدی اے اوہدے نال اوہ کدی نہ بولدا ئے
تیرا زندگی دا سوتی اوہ لبھے جیہڑا سب حقیقت دا کھولدا ئے

ٹ ۔ ٹُٹی ٹنڈی ٹُٹ جاوے پرتی نال پریتم دے پاجندے
دِتا پھل نال ٹھنی نال پھر لگے ایس گل نوں ہیں بھلا جندے
تینوں اپنے آپ قبول لئے اوہ جے توں خودی لبھیں جھٹ مٹا جندے
گھڑی مُڑی نہ آئیگا سمے تیرا بالش حنیم نہ الویں گنوا جندے

ث ۔ ثابتی دنیال ترے جیہڑا آخر کار اوہ مقصد نوں پاوندا ئے
انت اوس نے پرم آنند پایا جیہڑا دکھاں اُوں پر ٹھکراوندا ئے
دکھاں وچ ہی سُکھ اوہ ڈھونڈ لیندا بچنہ سوچ قدم اُٹھاوندا ئے
دُکھاں سُکھاں نیں دُکھ جو سہے پیچا پرم دھام اندر تیرا جاوندا ئے

ج. جدوں تیرے دل دی اکھ کھُلّے مزا خوب عجیب ہی پائینگی توں

جیہڑا لوگیاں نوں ملدا بہت مشکل اوس پیا نوں سہج نال پائینگی توں

آوے صبر سنتوکھ تے سُکھ جاوے پرمانند دی موج منائینگی توں

تیرا ہر پاسے نینوں نظر آوے جدھر اپنی اکھ اُٹھائینگی توں

چ چار دہاڑے دی زندگی ہے کوئی نیک وچار وچار لے توں

بڑی مشکلاں دنیاں وچ آیا ہیں جنم ڈیے نائیں سنوار لے توں

دل وچ پریم بھرپور کر کے پریتم دیکھ کے اکھیاں ٹھار لے توں

سیوا کر مخلوق دی تیر دل کتھیں حاصل پیا دا کر پیار لے توں

ح حاضری اوہناں دی پئے لکھے اٹھے پہر جو وچ حضور رہندے

لطف زندگی دا اوہناں اصل پایا جیہڑے اکھاں دلوچ منظور رہندے

اوہو سار پریم دی جاندے نے جیہڑے درد نال بھرپور رہندے

جیہڑے درد نال بھرپور رہندے نشے پریم کتھیں تیر مخمور رہندے

خ ۔ خوار ہوویں بھٹک بھٹک کے تُوں پیا تائیں نہ مُول سنکارنی ایں

جیس نے شانتی نِدھ نُوں اصل ڈِٹھا اوہنوں چِت دے وِچوں وسارنی ایں

جانی اپنا ہیں پہچاندی نُوں اوہ ہے سوہنا تُوں واجاں مارنی ایں

جنہاں پریم نُوں آ تبرقیتو لیا ہے اصل زندگی اوہناں سنوارنی ایں

د ۔ دُور جنھُوں ڈھُونڈ جانیا ای تیرے دِل دے وِچ مقام اُسدا

آپوا پنے بھاو دے نال لوکاں نام رکھیا اللہ تے رام اُسدا

چپّے دِلدی اکھ تُوں کھول لیکے اُتے پا لیا ہے پریم دھام اُسدا

کرے خلق نال ہیر پیار جہڑا اُس نے پی لیا وصل دا جام اُسدا

ذ ۔ ذِکر تے فکر بھیں بہت اُچّا ہیں تجھدا کِسے خیال اندر

ست چِت آنند دی موج ملنے نہ کمال اندر نہ زوال اندر

عقل کھنب جھڑ دا کے پیر لائے رہ گئی بیٹھ لکّی سی وہنی دے بھال اندر

جس نے پریم دی اگ بھڑکائی تیرا اوہ بیٹھے اوس نال کیتا وصال اندر

ر ۔ رام رحیم سب نام اُس دے جیہڑا نام رکھو اوہو پھبیا ائے

اصل وِچ کوئی اُسدا نام ناہیں اِک جوت پرکاش ہی ربدا ائے

اوسے نور تھیں رچی گئی کُل دُنیا مالک آپ پریتا سب دا ائے

ڈھونڈن وِچ کتاباں دے لوک ہیرا بھید اُسدا دل وچ لبھدا ائے

ز ۔ زور دنیاں نہ تھم آوے مقصد نال پریم دے پائیدا ائے

اکھ صاف تے دِل نِروِکار کرکے سوہنے ساؤرناں اُس منائیدا ائے

چنگے کم نہ ہون تے پیچ اکھاں انتر دھیان لگا نشر پائیدا ائے

ویلے سر نہ بیجیا بیج ہیرا جدوں لد جائے وقت پچھتائیدا ائے

س ۔ سُن سُن کے ساری عمر بیتی چنگے کم لئی ہُن وچار کر تُوں

کچھ کیتیاں ہی کم راس آسے شوہ واسطے جان نثار کر تُوں

ڈکھیں قیمتی وقت نہ لد جائے ہیرا جنم عمیق ہتھیں پار کر تُوں

ہیرا پیار دا بھید ہے پاونا ایں ماڑا دیکھ نہ تے وار کر تُوں

ش شک شکوک بھتیں پڑے ہیں کے ٹھیک ماہی دی گلی نوں جاجندے
جینوں زندگی دا مزا خوب آوے من اوسدی سدا رضا جندے
تیرا دل پرکاش ہو جائے چھیتی بھرم بھیتے پڑے ہٹا جندے
سوہنے پیارے جسی جگہ بیٹھا ایں تیرا اوس لئی جگہ بنا جندے

ص صدق دے باجھ جہان اندر مکتہ کسے نوں ہتھ نہ آیا اے
سدا صدق والے بیڑے پار ہوندے سبے صدقیاں وقت گنوایا اے
جنہاں لال حقیقی نوں پایا اے صدق نال ہی جگت وچ پایا اے
تیرا ریت پریت دی اوہ جانن جنہاں سینیاں نال صدق نبھایا اے

ض ضرب پریم دی اوہ جھلے جیہڑا سیس دینوں ہٹیں سنگدا اے
دکھ سکھ تے وکھرا ہو ہر دم ویلہ پیار دی ہی اکو منگدا اے
دلوں سب ہی خواہشاں دور کر کے نام نال ہی من نوں رنگدا اے
تیرا پیار دی دید نال ٹھیک ہووے جیہنوں سپ پریم دا ڈنگدا اے

ط۔ طور اُتے جنہوں بھالبدا ایں تیرے اندر ہی ٹھیک وسدائے
جیہڑا اوسدے نال بر حق بولے بھیدا وسنوں اپنا وسدائے
جس دل وچ پریم نا ہیں دور اوسنوں پرے اوہ نسدائے
ہیرا اوس کی پیاؤں پا دتا ایں جیہڑا حق غریباں دا کھدائے

ظ ظاہر کی کراں اسرار تائیں لفظاں نال نہیں بھید بتایا جاندا
پریم کرے سو اصل آنند مانے سوکھم لطف نوں نہیں دکھلایا جاندا
سب کجھ وار کے بھیا ایہہ بھید اے گلاں نال نہیں پیار چاپایا جاندا
پھکے رس جہان دے پیق ہیرا جد دل پریم دا نشہ ہے پایا جاندا

ع عشق لگے جنہوں پیر پھوسندا وشے واشنا پرے دُرکاردائے
دل نال پریم بھرپور کرکے پیا واسطے جگہ سنواردائے
اکھ دل دی کھل جائے ٹھیک اسدی آپ نرکے تے لوکاں نوں لتاردائے
اونہوں ہر جگہ پیا دا دِسے جلوہ ہیرا جس پلسے جھاتی ماردائے

غ غرق ہو پیا دی یاد اندر اوہدے باجھ نہ ہور خیال آئے
انتا اوسدے پریم وچ مست ہو جا اوہدے بنا نہ کوئی سوال آئے
پرمانند دی موج پھر خوب مانیں نہ کمال آئے نہ زوال آئے
جنہوں لبھیا گوروں ہی تیر لبھا لکھاں جنگلاں دے وچ بھال آئے

ف فرق ہے جنہاں دی اک اندر مول پیا دی دید نہیں پا سکدے
اوہناں ماہی دی وات نوں پاونا کی جیہڑے خودی نہیں مول گنوا سکدے
اوہناں زندگی دا بھید سمجھنا کی جیہڑے پریم دا راگ نہیں گا سکدے
جنہاں جان بچا کے رکھنی ہے گلی پریم دی تیر نہیں جا سکدے

ق قہر اوہ اپنے نال کردی جیہڑی پیا دی رمز چھپاندی نہیں
جیہڑی پیا دی رمز چھپاندی ہے موج وصل سندی کدی پاندی نہیں
جیہڑی وصل سندی موج ماندی ہے بھید کدی اوہ پریم دا جاندی نہیں
سار پریم دی تیر کی اوہ جانے جیہڑی خودی شکار نوں لاندی نہیں

ک۔ کچھ تے کر خیال دل وچ سوچی اپنے آپ دی پا ہندے
جد تک اپنا آپ پچھانڑی ہنیں تینوں مُول نہ ملے لبھا ہندے
لدی جائے دریا دے دہن وانگر۔ وقت قیمتی ہنیاں گنوا ہندے
دل جتاں دے رنگ نے پیار سیتی ہیرا لیندیاں کنت منا ہندے
گ۔ گنگانے لگے دل پیا دھاویں پھر بھی جھبک تیری نہ دُور ہوئے
دھار پریم دی اندر دل جبرے نہ سے حاصل کدی نہ پیا دا نُور ہووے
شیشہ دل دا صاف ہوئے جد تک دس کس طرح دل مسرور ہووے
انحد شبد نہ اندر دل مُول سُنیا آکھ کس طرح بیر مخمور ہووے
ل۔ لگن لگائیں جے ٹھیک سچی پیا آپ مُلائیگا دیکھ لیئیں توں
او ہو پیارے پریم دا نیے پاٹہ جیہڑا خودی گنوائے گا دیکھ لیئیں توں
اوہنوں شبد خوب آواز دے جیہڑا اسرت ٹکائیگا دیکھ لیئیں توں
جس نے پریم نوں تیر قبولیا ہیں اکڑ جائے پچھتائیگا دیکھ لیئیں توں

م مُکدی گل نہیں کدی بالکل جدوں تک نہ منوں مُکائی جاوے
بُرا آدی جائے بیشک لکھّ اوہدے دلوں نہ مُول بُرائی جاوے
پریتم تدے ہی آن کے بیٹھدائے جدوں دل وچ جگہ بنائی جاوے
پتہ اپنے آپ دا ملے تیرا جہاتی جدوں کُچھ اندرے پائی جاوے

ن۔ نام دا نشہ ہے نت اصلی اوہو ٹُٹ گیا اے جیہڑا پی گیا اے
اُستوں زندگی دا مزا خوب آیا ہو کے امر جہان وچ جی گیا اے
اُس نے زندگی دا بھید سمجھیا اے جیہڑا اک گھٹ غریباں دے سی گیا اے
جیون مکت ہو گیا اے نر جیہڑا اچولا چُھٹا تے اوسدا کی گیا اے

و۔ ورج کے رکھ ہزار بھاویں ملے پیا بغیر نہیں رہیا جاندا
ملے دید تے عید ہو جائے ساڈی دُکھ نہیں وچھوڑیاں سہا جاندا
جا کے پُچھ کے دیکھ دُہاگناں نُوں کداں سل کلیجے وچ پیا جاندا
گُجھا لطف جو پیا دے ملن دائے تیرا نال زبان نہیں کہا جاندا

ط: ہجر دی پیڑ اوہ نت سہندی جیہڑی اپنے اصل نوں جاندی ہیں
جیہڑی اپنے اصل نوں جاندی ہیں بھید کنت دا کری پہچاندی ہیں
جیہڑی کنت دا بھید پہچاندی ہیں مُورج وصل سندی کدی ہاندی ہیں
اوس نے تیر کی پیاؤں پاونا ایں جاچ جینوں خودی گواندی ہیں

ی۔ یار جہان دے مطلبی نے تیرے اندرے یار کرتار تیرا
تیرے نال اوہ کریگا گل بالکل جیکر ہو جائے شدھ وچار تیرا
اُہدے بندیاں نال پیار کر توں پچھے اوسنوں اصل پیار تیرا
ایہو جیہی جے زندگی ملے تیرا بیڑا ہوجائے بھوجلوں پار تیرا

وچار

الف۔ اوس محبوب دے دید خاطر اساں اپنا آپ برباد کیتا
اکھاں لال کر کے لئے سواس گہرے طرح طرح نال اوسنوں یاد کیتا
کدی چپ وٹی کدی یاد کیتا کدی شبد پڑھ چت نوں ثنا کیتا
رہیا اپنے ہی وچوں لبھیا اوہ کسے ٹکر ڈھوں جد دل اُتا دکیتا

ب۔ بدریاں وانگ ہے حال ہویا عقل سُدھ بایں عقل گنوا بیٹھے
عیش اوس محبوب نال کرن خاطر سارے جگت دے عیش بھلا بیٹھے
حکمت حجتاں سگل گوا کے گٹھاں سر تے بھار پریم دا چا بیٹھے
چاتر بنکے جہاں گوا لیا سی کملے بن کے تیر اوہ پا بیٹھے

ت تکیا جدوں میں غور کر کے ہر اک چ تیری تصویر دسی
تیرا روپ ڈِٹھا تے بہار ڈِٹھی تیری شکل اے ماہ منیر دسی
بلکہ شکل وچ خُوں تے شکل تُدھ وچ ذرّے ذرّے وچ ساڈی اکسیر دسی
تیرا جگ نوں لیا ای مُٹھ اندر ہر اک گل تیری بے نظیر دسی

ٹ ٹِک کے جدوں دی دید پائی چنتاں خواہشاں سبھی دور ہوئیاں
من کِنک آنند دے لئے جُھلّے ترشنا دور کیتے کافور ہوئیاں
ملیا پرم آنند پریم بھریا غمیاں نشٹ ہو کے چکنا چور ہوئیاں
تیرا پیارے دی اکھاں دا نشہ پیکے اکھاں پریم دے نال مخمور ہوئیاں

ث ثانی نال جاں نظر ماری ساڈے پاس ہی اوہ ساڈا یار دسیا
جیہڑی چیز لئی گُتھلاں لکھ پئیاں سچ نال ہی اوہ اسرار دسیا
ساڈے سنوں نکھلے چِت دے دور ہوئے چار طرف سنسار شنگار ڈِسیا
نویں انگ وی چڑھ گئی خوب رنگت تیرا جیقل دا ساڈا دلدار دسیا

ج - جیہدی دل دے ہوئے نے نین سانجھے پریتاں ودھدیاں ودھدیاں جاندیاں نے

ایسا پریم دے نشے مدہوش کیتا آپے آپ خماریاں آندیاں نے

ناز سکھے سکھائے ہین بھول آندے کھچیاں پریت دیاں ناز سکھاندیاں نے

بیرا باجھ پریم دے اساں تائیں گلاں ہین بھاندیاں کھاندیاں نے

ح - حد ہو گئی ہے پریم والی - پریم باجھ ناہیں کوئی بات سُجھدی

اجھڑ دا ہے ہی اٹھ کے دوڑناں ہین ہُن دن سجھدا ہین رات سُجھدی

اوہدے نیناں نے ایہاں مخمور کیتا نہ ہی مذہب سُجھدا ہین ذات سُجھدی

پریم لکھ ہیں دیوندا حال بیرا ہین قلم سُجھدا ہیں دوات سُجھدی

خ - خود ہی جیہدوں دھیان لا کے صورت اپنی ذرا وچار ڈٹھی

عجب رنگ دے نقش نگار پائے عجب طرح دی موج بہار ڈٹھی

مست ہو گئے حکم جو دیوندی سی عجب ڈھنگ دے وچ سرکار ڈٹھی

جدھر جا ہوندا ہیں ہر پلا دیندی اوہ اوہدے ہتھ وچ سنگلی دی تار ڈٹھی

د دم دم دا ایہو کم تیرا نام یار دا رہے زبان اُتے

اوہدے باجھ نہ کسے دی یاد آوے نہ زمین اُتے نہ آسمان اُتے

اوہدے جیہا نہیں لگدا کوئی چنگا نہ ہی عرش اُتے نہ جہان اُتے

تیرا رحمتاں دے نال ترینگا توں کبر کریں نہ کھین تے دان اُتے

ذ ذرا اک سُرت جد جوڑدے ہاں پریتم سامنے ڈیرا لاوندا ائے

دیکھ دیکھ کے اوہنوں خوش ہوئے اوہ بھی بس ہے خوش ہو جاوندا ائے

پہلو وچ بہکے کرے عجب لیلا خوب شوخیاں پیا دکھاوندا ائے

جلوہ دیکھ کے نگاہ چندھیا گئے تیرا اوہدا انت ناہیں کوئی پاوندا ائے

ر رُخ منور دا دیکھ جلوہ مینوں دُنیا دے نقش لگا بُھل گئے

اوہدے رُوپ نے اسقدر محو کیتا سارے مینوں کار وہار بُھل گئے

ملیا یار تے دل نوں قرار آیا مینوں جگ دے سارے ہی یار بُھل گئے

ایسا پیار کیتا اوس نال میرے مینوں جگت دے سر پیار بُھل گئے

ز ۔ زور دا نہیں ہے کم اینھے جیہڑے صدق والے ڈٹھے پار اُتارے
جیہڑے صدق دے نال ہن قدم دھردے توڑ پُہنچ کے اوہ سردار ہندے
جنہاں بھار پریم دا چا لیائے اوہ جگت وچوں ہولے بھار ہندے
بے صدقیاں نوں تیرا اٹھاں ناہیں رہ گئے منزلوں اُرے ہی خوار ہندے

س ۔ سب شکائتاں دُور ہوون جدوں یار پیارے نوں پا لیندا ئے
دُشمن کردیاں ہی ٹھنڈے سینے غم بھُل کے پریم کما لیندا ئے
نہ کوئی تھوڑ رہندی نہ کوئی خواہش رہندی نجانند دلے وچ سما لیندا ئے
ربیرا سہج وچ انت نوں واس ہووے جدوں سُرت نوں خوب ٹکا لیندا ئے

ش ۔ شرم کاہدی تے حیا کاہدا جدوں یار نال اکھاں لگا لئیاں
پھیر میریاں تیریاں کی رہیاں جدوں پریم چواتیاں لا لئیاں
پھیر مذہب تے ذات دا کی جھگڑا جدوں سبھے دوئیاں مِٹا لئیاں
تیرا یار نوں جنہاں بھی نہ پایا نال اونہاں رائگاں عمراں گنوا لئیاں

ص صبر ہے بڑی انمول وستو جیہڑا صبر نوں نہیں گنواوندا ئے

اوہو پرم آنند دی موج ملنے اوہو گوہر مقصود نوں پاوندا ئے

صبر نال اوہ سب نوں وس کردا مشکل آئے تے نہیں گھبراوندا ئے

تیرا اکؔر بس دے بندے نے اکو دارو جیہڑا اٹھ جائے مر جاوندا ئے

ض ضرب لگے جنہوں پریم والی اوہو گیت پریم دے گاوندا ئے

اوہنوں عیش جہان دے بھل جاندا اکو درس محبوب دا چاہوندا ئے

اوہدے نیاں نہ کیسے دی لوڑ رہندی اٹھے پہر ہی اوہنوں دھیاوندا ئے

جدوں تک نہ پریتم نوں وس کریئے تیرا جگت دے عیش بھلاوندا ئے

ط طاقتاں سب نے ہتھ اُسدے نام جپ کے توں بھی نہال ہو جا

چنتا روگ مٹا کے نام سیتی توں ہن سدا دے لئی خوشحال ہو جا

اینہاں جپ کے ہوال نہ رہے باقی سرتی جوڑ کے باکمال ہو جا

تیرا اوسدے نیاں سب چھڈ کے ڈھونڈ پریمی اوسا نال نہال ہو جا

ظ - ظاہری شکل تے ریجھدا ایہتیں پر پریتم نام باجھ پار نہ نوں لوڑدائے
جیہڑا اوس پریتم دا داس ہو کے چیت اوسدے چرناں نال جوڑدائے
جیہڑا داس ہو کے اوہدی رضا منّے اوہدا آکھیا نہ پریتم موڑدائے
رہبرا اوہو ہی دان پروان ہویا جیہڑا سنگ لے دُکھاں دا توڑدائے

ع - عاشقی دا دعوے کرنا جیہڑی جان ہی سُولی تے چڑھن بیبا
طعنے سہنے جہان دے نیندیاں دے بلدی اگ وچ ہے وڑن بیبا
بول اپنا اک نبھان خاطر دیگ اُبلدی وچ ہے کڑھن بیبا
رہبرا عاشقی اونہاں دی توڑ نبھدی جیہڑے نفس شیطان نال لڑن بیبا

غ - غم کا بدا انتے خوشی کا باری پریمی سارے ہی فکر ہٹا چھڈدے
نیک کم کر عمر گذار چنگی دُبدا دوئی نوں دلوں مٹا چھڈدے
سدا حق ناحق توں پرکھ لیندے پریت نال پریتم دے لا چھڈدے
رہبرا باہر نہیں دوڑدے بنا گی توں گھرے بیٹھ بھگوان نوں پا چھڈدے

ف فکر نہ اونہاں نوں مول رہندا جیہڑے رب نوں مینا ٹپا چھڈدے

ستے وانگ اوہ رکھ کر صدق اُچا پریتم پریم دے نال جپا چھڈدے

زور حکم حکومت دے سندیاں بھی سگوں تینوں کے وقت ٹپا چھڈدے

بیر اپنے آپ دا سمجھ مطلب نکتہ ٹھیک اسرار دا پا چھڈدے

ک کدوں تک عمر برباد کرکے ہیرے جنم نوں لاج لگائیں گا توں

کدوں تک وچاراں دے وچ پھس کے ہتھوں اپنا مول گنوائینگا توں

کدوں تک نہ آئیگی سمجھ تینوں بندے جھوٹھیاں خواہشاں ودھائینگا توں

بیر اسماں ہے سمجھ جا لگ کے ورنہ انت نوں پھیر پچھتائیں گا توں

ق قدرتاں اوہدیاں دیکھ کے توں سوچیا اوسدے اتوں فدا جندے

کر بندگی جدتک ساہ تدھ وچ تیرے جیونے دا ایہو لاہ بندے

مالش جنم نہ ملیگا پھیر تینوں بر کتھے مول نہ سمجھ اس گنوا جندے

جیہڑا وقت مل جائے سنبھال اسنوں پھر کرتا کرام دھیا جندے

گ۔ گل ہے سچ دی ایہہ بھیا اوہدا پیار ہے خلقت دے پیار اندر
جدوں پریمیاں دی گنتی ہون لگوں اوہو ہون گے پہلی قطار اندر
اوہدے بندیاں نال جو پیار کردا ایسا کوئی کوئی ہووے سنسار اندر
پیرا پریتم نوں جنہے بٹھا دتا ای خوب اپنا آپ سنوار اندر
ل۔ لگن بھگوان دی لگن سچی ہور لگن ساری جھوٹی جان بندے
اوہدے بندیاں نال پیار کر توں پیار تدھ نال کرے بھگوان بندے
ویلا ہتھ ہتھیں اونا توں تیرے رخصت ہوئے جانیں پران بندے
من نوں مار کے تیرا ہوشیار ہو جا جوڑ پربھو دے نال دھیان بندے
م۔ مشکلاں دے نال ہتھ آیا مانش جنم ہے بڑا انمول بندے
ایہناں ودھ کے ہور کی منگدا توں برتھے مول سواس نہ رول بندے
ایہو یار تیری پربھو ملن سندی ذرا عدل دی تکڑی تول بندے
تیرا سچ دیو چ سمائیگا توں اندر کر کے ویکھ پڑچول بندے

ن نقدیاں نال نہ ملے پریتم کھانویں خرچ کے لکھ ہزار دیکھے

علماں نال نہیں آوندا ہتھ تکنہ کھانویں پستکاں لے شمار دیکھے

نہیں رجھدا رنگ تے رُوپ اُتے کھانویں اپنا آپ سنگار دیکھے

جنے پاونا ایں تیرا دیس تائیں کر کے اوس دے نال پیار دیکھے

و۔ وقت ویہا تے روسینگا وقت اپنا قیمتی جان بتا بندے

لدی جائے دریا دے وہن وانگر قدر لیندی ذرا پچھان بندے

دھوکے وچ نہ لٹیا جائیں بیبا نام جپ کے ہو پروان بندے

ایویں جھوٹیاں شیخیاں مارنا ہیں کسے کم نہیں تیرا گمان بندے

ہ ہور کیہڑا وقت لبھدا ایں جدوں جینگا تیری بھگوان بندے

اُدوں کجھ نہیں ہوونا یاد رکھیں جا جل ہڈ گوڈے رہ جان بندے

لیکھا شکت غریب دی مدد کے کر لے رج کے پُن تے دان بندے

ی تیرا واشناں دے تائیں روک لئیں توں ایہو واشنا نرک دی کھان بندے

ی- باری پریتم دے نال پا کے ہور جھوٹیاں یاریاں چھڈ بندے
آئے دل کھٹکے مار دی آتر شنا چندری نوں دلوں کڈھ بندے
مطلب واسطے یار غمخوار سارے کوڑھ وڈھ کے کھا وند پڈ بندے
تیرا منزل تے پہنچ دی کر کوشش فتہ دوئی دا دلاں تھیں وڈ بندے

پریم منزل

الف اکھیاں کھول کے دیکھ تے سبھی ذرّے ذرّے وچ کون سما رہیا اے
کھڑا انور تھیں سب پرکاش کر کے سارے جگت دی تار ہلا رہیا اے
قادر ہو کے قدرت نوں وس کر کے سارے ٹھیک ہی کم چلا رہیا اے
بیر النظر اگیانی نوں اوندا نہیں پھر بھی قادر تاں نال سمجھا رہیا اے
ب باہر کی دوڑدی کلیئے توں پردہ چک تے یار نوں پا گھر وچ
تینوں سنتاں نال سمجھا رہیا اے آدر نال توں اوسنوں بٹھا گھر وچ
پریم نال توں اسنوں بنا اپنا اوہدے نام دا ہی منگل گا گھر وچ
تیرا ماہی دی ہوا وہ ہوئے تیرا ساڈی اتنی گل الہما گھر وچ

ت: تکدی تکدی یار تائیں انت اوسدے وِچ سما جیندے
اِتنا تک کہ رہے نہ ہوش باقی نگہ اپنی تائیں بھی بھرا جیندے
پریم پریم کردی پریتم پوچ لبے توں میں توں دا فرق مٹا جیندے
نہ کوئی رہے پریتم نہ کوئی رہے پریمی تیرا پریم ہی پریم بن جا جیندے

ٹ: ٹول پڑچول کر اندر دل ہی تیرا یار تیرے اندر وسدائے
جیہڑا خودی توں چھوڑ نرباں ہووے اوہنوں بھیا وہ اپنا دسدائے
جیہڑا پریم نال اوسنوں پوجدائے اوہدے نال اوہ پریم نال ہسدائے
تیرا سارا ہی وِچ اوہ دسدائے سارا جگت اوہدے اندر وسدائے

ث: ثابتی ہوئے تے پھر کی اے ثابت قدم دا عشق کمال ہُندا
کدی ایدھر اودھر بھٹکدا نہیں اُسدا پریتم دے ول خیال ہُندا
دُکھ سکھ دی نہیں پرواہ کردا کھا نا من کے سدا نہال ہُندا
تیرا اوسنوں لوڑ کی بھٹکنے دی اوہنوں نت ہی وصل وصال ہُندا

وچ جہناں نوں یار دا عشق لگا اوہ پریمیاں پریم کماندیاں نے

ذرّے ذرّے وچ اوسدا تک جلوہ اوسدی موج وچ موج مناندیاں نے

بھانویں تنگی سہاندی پئے کتنی پھر بھی ذرا نہ مول گھبراندیاں نے

بیرا اپنا آپ قربان کرکے شوہ نوں پاندیاں عیش مناندیاں نے

رح حد بے حد دی گل کاہدی عشق ساریاں ہی حداں توڑ چھڈے

بدویدی ہی اپنا پا غلبہ محبت طرح دا بھوت چھوڑ چھڈے

رشتہ اک دے نال ہی پا سچّا رشتے داریاں جھوٹھیاں چھوڑ چھڈے

بڑے بڑے مغروراں دے دل کڈھ کے بیرا اکبر دی گچی مروڑ چھڈے

رخ خوب دھیان نال دیکھدے سہی توں ہیں کون تے کتھے مقام تیرا

عرش فرش اندر سارے جوت تیری چارے طرف گونجے ہر دم نام تیرا

بھانویں کتناں توں بھید چھپاوناایں کجھ کجھ دسدے بھید کلام تیرا

بیرا آپ ہی اکھ توں کریں روشن نکتہ سمجھ نہیں سکدے عام تیرا

د دُور ناہیں پریتم پاس تیرے اویں غفلتاں نے تینوں ماریا اے
مرگ وانگ کستوریاں باہر ڈھونڈیں بھٹک بھٹک کے وقت گذاریا اے
ناہیں آپنے آپ دی سمجھ پائی نہ ہی کسے دا کجھ سنواریا اے
تیرا اپنے ہی وِچوں لبھ بیٹھے جنہاں خودی نوں دُور دُرکایا اے

ذ ذکر تے فکر ہے پار سندا ہور ذکر تے فکر وسار سارے
اوہدے پریم دے وِچ توں مست ہو جا اوہدے نام اُتوں عیش وار سارے
جیکر اوسدے نال نہال ہوویں تینوں بھُلن جہان دے پیار سارے
تیرا اچار ہے پریم دا اُچک لینگا لنگھ جانگے سبھیں بکھیڑا ر سارے

ر۔ روک کے رکھ حواس اپنے سُرت شبد دے نال ٹکا بیبا
پریم رُوپ ہو شبد دے نال مل جا اک جوت میں جوت سما بیبا
گجھی جگہ تے پہنچ کے گُم ہو کے شبد رُوپ ہو شبد میں جا بیبا
اوتھے اس جہان نوں بھُل جاویں بنا جگت لئی تیر وسا بیبا

ز زنگ لگّا جڑا من اُتّے پہلاں اوستوں نام نال دھوبیا
پھر ذات تے مذہب دا چھوڑ جھگڑا چکّی عشق والی خُوب چھوبیا
کسے نال نہ کھول توں بھید اپنا چُپکے چُپکے ہی عشق وچ روبیا
ہیرا بار دسے نائیں جے وس کرنا پہلاں اوسکے جھاہی ہو بیا
س ساریاں مشکلاں ہی کُھل جاون جدوں پیا پیارے نوں پالیئے
اِک مِک ہوکے کریئے خوب گلّاں اک دوسرے دا بھید پالیئے
رنگ سب جہان دے کُھل جاون نویں رنگ وچ من لگالیئے
پی کے جام بے خودی دا مست ہوئیے ہیرا دُکھ تے سُکھ بُھلالیئے
ش شور نہ کر خاموش ہوجا شور کرن نال گھٹے وقار تیرا
شور کیتیاں بھید سب کُھل جاوے نشر ہوجاوے سارے یار تیرا
پھر تینوں کبھی بھیو نہ ہووے مُشکل ویری ہوجائے کُل سنسار تیرا
ہیرا مست ہو مستی دا جام پی کے اک پیالہ ٹُٹے خمار تیرا

ص صد افسوس انسان غافل مُول اپنا مُول پچھانیاں تُوں
صرف اسم تے جسم تے موسٹ ہولویں اندر لوکنا ہیں تُوں جانیاں ناں
جیہڑا خودی گمان سکھاوندا ہے ایس نفس شیطان نوں رانیاں ناں
دیکھ نُور دے وچ سماونا ایں ایس بھیدنوں ہیر سیانیاں ناں
ض ضرب پریم دی اوہ جھلّی جہناں سیس تُوں تلی ٹکایا اے
سب کجُھ وار کے پھیر ہنس سی کیتی دھرم رکھیا سر ٹُنجایا اے
پرچے مُشکلاں بھٹیں پئے کئی مُشکل پھیر بھی مُول نہ چیت ڈلایا اے
جہناں اپنا آپ گنوایا اے ہیرا تہناں ہی شوہ نوں پایا اے
ط۔ طور اُتے جہنوں دیکھیا سی اوہنوں اپنے اندر بھال تے سہی
بھٹی عشق دی تلبیکے صبر سیتی بالن ہڈیاں دا ذرا بال تے سہی
پریموں اگن دے نال تُوں لا انبو ذرا آپنی جندڑی جال تے سہی
آئی نال تے پریم دا جان پیارے ذرا جیندیاں مرکے وکھال تے سہی

ظ ظُلم ہے ظالم دے وس ہونا ظالم نفس شیطان نوں مار بیبا
بھٹّی عشق دی چاہڑ کے من تائیں سارے داغ اُسدے دھو ڈار بیبا
اُہدا کھٹیا مُول نہ بچے کوئی اسیں خود دیکھے لے شمار بیبا
ہیرا خودی ہنکار نُوں مار کے تُوں شوہ واسطے جگہ سنوار بیبا
ع عشق دے کئی بیمار ڈِٹھے میرے جیہا پر ہوئے بیمار کوئی
لکھ وید حکیم بھی ہار تھکے میرے روگ دی سمجھے نہ سار کوئی
جیہڑا جاندا ائے اُسنے روگ لایا اوہدے باجھ ناہیں غمخوار کوئی
ہیرا برسیاں دے سیّیاں دے پھٹیاں نوں ملے ماندری نہ ڈاکدار کوئی
غ غم تے خوشی نُوں جُلی پائی جدوں پیا نال اکھاں لگا لیّاں
لویں رنگ دا وچ رنگا چولے مستی نال خماریاں لا لیّاں
میر تیر دا بھرم سب دُور ہویا آپا مار کے خود باں گندا لیّاں
ہیرا برہمی نے ہریتم نوں وس کر کے گُھٹ گُھٹ کے چھپیاں پا لیّاں

ف فقر دی زندگی بڑی افضل پر فقر جے یار فقیر ہووے

سینہ بِناں کینہ اکھ صاف ہووے طمع وِچ نال مُول اسیر ہووے

ریاکاریاں رہت بے غرض ہووے جتّے نفس نُوں مَن وِچ دھیر ہووے

ہیرا ایسا فقیر جے ملے کوئی اوہدے پیر دی مِٹّی اکسیر ہووے

ک کُجھ تے سمجھ آ جائے تینوں جیکر سمجھنے دی نیّت دھار لئیں تُوں

جیکر خودی گمان نُوں دُور کرکے ذرا اپنا آپ سنوار لئیں تُوں

حکمت صحبتاں سگل گنوائیکے تُوں جیکر اصل وِچار وِچار لئیں تُوں

ہیرا پریم سمندر وِچ لا تاری بیڑا اپنا ڈُبدا تار لئیں تُوں

ق قدرتوں جنہوں گیان ہووے اوہدی اکھ دے وِچ خمار رہندا

سبھناں نال پریم نال بولدا اے سبھناں واسطے اوہنوں پیار رہندا

کدی بھُل کے مان وِچ آوندا نہیں سدا ساریاں دا سیوادار رہندا

ہیرا ایسا آرام نال وقت لنگھی مست ہوئیکے فقیری نُوں مان رہندا

گ گذرگاہ لنگھ گیان والی اگے پریم منزل دل جا چندے

چھے چول چرا دے پر پڑدے حکمت حجتاں ہون فنا چندے

اوتھے پریم ہی پریم سب نظر آوے اکھ ہو جاوے لے رہا چندے

بیرا جوت میں جوت مل جائے اوتھے سبھ ہو جائے بالکل صفا چندے

ل لگن بن مگن نہ مول ہووے سچی لگن لگا کے دیکھ تے سہی

کداں لے خودی نال توں مست ہوویں ذرا خودی گنوا کے دیکھ تے سہی

کداں گھٹ دیو چ پرکاش ہووے۔ ذرا اُس نوں لگا کے دیکھ تے سہی

بیرا بھید اگم دا ملے تینوں نینے بند لگا کے دیکھ تے سہی

م "میں میں" رہو جو بولدے ایس "میں" نوں کدی وچار یا ای

اوہو "میں" آزاد سب بندھناں تیں اُس نے سگل پسار پسار یا ای

جیں نے "میں" دے بھید نوں لبھ لیتا اُس نے اپنی "میں" نوں مار یا ای

بیر "میں" تے "توں" ہتیں اک ہو گئے جنہاں نفس شیطان نوں مار یا ای

ن نام دے نشے نال گٹ ہو جا جھوٹی مے دا نشہ وسار بیبا
نشہ نام دا رات دن رہے چڑھیا ترشی سکے نہ مول اتار بیبا
سُرتی لگی رہے من نوں چین آوے چنتا فکر تھیں ملے چھٹکار بیبا
تیرا نام دا نشہ جو پیوند لیہے اوہنوں ہو جائے اپنی سار بیبا

و ونگ نکال کے عشق ہوراں جد دل مجھ تائیں سدھا تیر کیتا
سارے نُو نکھلے چت دے دور ہوئے من نوں صاف کر بے نظیر کیتا
جو کجھ آکھیا منہ تھیں ہو گیا اوہ ہر اک واک تائیں پُرتاثیر کیتا
تیرا درد جہاں دا باپیئے خوف دور کرکے مینوں نبیر کیتا

ہ ہار تے جت ہے رب سندی میرا فرض ہے فرض نبھائی جاواں
اوہدے حکم نوں من کے سر متھے سدا صبر تے شکر منائی جاواں
اوہدے حکم چ جیون دا مزا آوے ایسیں راز تھیں زندگی پائی جاواں
اوہدی رحمتاں دا طالب سدا رہکے تیر پریم نال وقت لنگھائی جاواں

ی یار غم خوار تاں بہت دیکھے پر اُس یار ورگا کوئی یار ہئیں
اوہو ساحیدا پال دا رکھدائے اوہدے جیہا کوئی کرے پیار ناہیں
گنہگار تُوں تار دے ہار اوہو ہور کوئی بھی سکدا تار ناہیں
بیرا ایسے محبوب دے جا صدقے اِک پلک بھی مُول وسار ناہیں

ایکتا

الف ایکتا دے وِچ لِین ہو جا ایکے وِچ ہے بڑا آنند جِندے
اِک تھاں ہے ٹکن دی جا وِچ جِنہوں دِل اوسدا رہے خورسند جِندے
ایکے وِچ ہی موج بہار دسے ایکے باجھ دوئیت ہے گند جِندے
تیرا مزا وصال دا ہے اُلٹیں جیکر کریں دوئیت نوں بند جِندے

ب بڑا سواد ہے ایکتا دا جِنہاں چکھیا اونہاں فرمایا اے
شکر کھنڈ نبات تے ماکھیوں تھیں مزا ودھکے اونہاں بتایا اے
لئے پرم آنند دے خوب جھوٹے جِنہاں یک تے چِت لگایا اے
ایکے وِچ اِک جوت دا مِلے جلوہ تیرا دیکھ کے اساں بتایا اے

پ پرم آنند ہے اندر سے ہی اندر مار کے دیکھ دھیان بیبا

دِلوں دوئی دویت نوں ست کڈھ کے اک جوت وِچ ہو غلطان بیبا

اِک جوت دا نشہ جد چڑھے سچ مچ ہووین نام دے نال مستان بیبا

تیرا ایکتا دے وِچ لین ہووین تینوں کُھل جائے ایہہ جہان بیبا

نت کے دیکھ دھیان کر کے سب کچھ گرد اکائی دے گھُمدا ئے

اِک جوت دا اونہوں وصال ہووے جیہڑا ایکتا دے بیر چُمدا ئے

اوہو ایکتا دی موج ماندا ئے جیہڑا ایکتا دے وِچ گُمدا ئے

تیرا بھاگ بس اوسدا جاگ پئے جہنوں ایکتا دا پیار ٹُمدا ئے

ٹ ٹکٹکی لا کے ویکھ لئے اِک جوت جتھیں کُل ظہور ہویا

کنڈا کھُل اِک جوت دی وات سمجھ الویں دوواں دا نام مشہور ہویا

قُدرت بڑی ہے انت انت لکھشن ہر گل وچ بھید ضرور ہویا

اِک جوت ویا پری تیر سارے چھنسیاں دِل مسرور ہویا

ث ثابتی صدق ایمان والے درشن ٹھیک اک جوت دا پاوندے نے
ایکے بناں نہیں من دے ہور کوئی بھرم بھٹنے پرے تجاوندے نے
وہم بھرم جہاں نوں خوار کردے اے پھندا دوئی دویت دا پاوندے نے
جھڑے بھرم پرے گراوندے نے بیر جوت دی موج سناوندے نے

ج جدا کیتا بیرے وہم تینوں تیرے بھرم اوہیں تینوں ماریا اے
اندر دیکھ تے سہی دھیان لاکے اوہیں بھرم دا کوٹ اساریا اے
جنہاں بھرم دی کندھ گرا دتی اونہاں اندروں پیا نہاریا اے
فرد قوم جہاں تے اوہ تر دے جنہاں بھرم نوں بیر دُرکاریا اے

چ چکراں دے وچ نا پھس توں اک جوت دا کر دھیان پیارے
اک باجھ جد دوسرا ہیں کوئی ہو جا جوت دے وچ مستان جندے
اک جوت دا نور جد نظر آیا سرت ہوئیگی بڑا حیران جندے
نشیلہ لین کر دیگا دیکھ لئی توں کشش اوس دے وچ بڑی مہان جندے

ح۔ حاکم جے بنن دا شوق تینوں ذرا من تے حکم چلا بیبا
من وس ہویا جگت وس ہویا چارے کوٹ دا بنیگا شاہ بیبا
کوئی چیز نہ کریگی زیر تینوں کوئی چیز نہ کرے گمراہ بیبا
تیرا پریم آنند دی موج مانیں ہووماں روگ تھیں ملے شفا بیبا

خ۔ خودی نہ کجھ بے کرن دیندی قابو وچ توں خودی لیا بیبا
مستی وچ لے خودی دے رس ملے تینوں میری گل نوں ذرا ازما بیبا
بھائی خودی خود غرضیاں کرے پیدا لوے عرش تھیں فرش گرا بیبا
بے غرض ہو جہاں اپکار کیتا بھید سچ دا بیر گئے پا بیبا

د۔ دیکھ تے سہی دھیان لا کے تینوں کسے نے ایویں بھکایا تے نہیں
بھرم پا کے دوئی دویت والے تینوں پریتم تھیں کسے رسایا تے نہیں
جھگا کسے وساونے لئی اپنا جھگا تدھ دا چوڑ کرایا تے نہیں
جے ایہہ مرض ہے تیرا تے ویر میرے پھر مرض نوں دیکھ چھپایا تے نہیں

ڈ۔ ڈُسکدیاں نیں نہ مُول کُجھ بھی کوئی نیک وچار کرئیے
جو کچھ گُذر چکی سو ہے گذر چکی اگے واسطے جنم سنوار کرئیے
پچھلے سکل گُناہ معاف ہوون ٹھیک دھارنا دل وچ دھار کرئیے
ہیرا بھٹکنے دی کتے لوڑ نہیں گھر بیٹھ کے سُرت کھلیار کرئیے

ذ۔ ذرا اک لئی اکانت ہو کے جوڑ غور دے نال دھیان جندے
تینے بند لگا کمال پُختہ ہو جا نام دے وِچ مستان جندے
انہاں محو ہو اکّینا وِچ اپنے نینوں بُھل جائے کل جہان جندے
ہیرا نام خماری بھر چڑھی رہسگی دیت دُنی اندر موجاں مان جندے

ر۔ رج کے کریں دیدار پیا جدوں اندروں پیا بہار ریا توں
سارا جگت ہی دِسیں سنوارہ ٹھیک جاوں اپنا آپ سنوار ریا توں
تن لوک روشن دیکھیں ٹھیک ہوون جدوں ٹھیک چار وچار ریا توں
ہیرا پیا دے نال وصال ہووے جدوں پرے تیطاں ڈُرکار ریا توں

ز زنگ لگا جیہڑا من اُتے پہلے اوہنوں ذرا اُتار تے سہی
لگن نال پھر مگن ہو جائیں آپے سُرتی اک نشانے ڈار تے سہی
چنگی جگہ اوہ آن کے آپ بیٹھے اندر اوس لئی جگہ سنوار تے سہی
دوئی کڈھیں تے اِک دی بنیں آپے میری گل نُوں ذرا وچار تے سہی

س سوئی سوہنا جِدا من سوہنا دل اپنا صاف بنا جندے
دل صاف ہووے چہرہ ہوئے روشن نور اکھ وچ جائے سما جندے
جِدا دل شرویر نرچھے ہووے سارے دِسدا اوہنوں خُدا جندے
تیرے بھرم تینوں بہیا دُور کیتا تیرے بھرم تینوں گنوا جندے

ش شکر صبح تے شام سچ وچ دیکھ تینوں انسان بنایا اے
دیکھے عقل تے شکل کرتار تینوں سارے جگت دے وچ وڈا بنایا اے
میرے وِچ الکھیدہ ہو جیا آ کے شری مکھ تھیں آپ فرمایا اے
جیکر اپنا آپ پچھانیاں نال تیرا پرکھو ہی تے لوجھ پایا اے

ص صدق دے نال ہی ملے منزل بے صدقیاں نوں کوئی ٹھور ناہیں
پیا گلے نہ کدی لگائے تینوں جناں چر جاندے منہ دے طور ناہیں
دل صاف کر جھل دیوانگ بن جا جھل ویکھ جاندا کدھر بھور ناہیں
ہیرا سوئی رانی جیہڑی خصم بھانی ایس کار اُتے کیتا غور ناہیں

ض ضداں دے نال کجھ ہتیں بنتا شوہ واسطے جان نثار کرتوں
دوئی چھڈ تے ایکتا دھار اپنے پیا نال ہن پریم پیار کرتوں
جیہنوں آپ چاہیئے اوہ پھر آپ چاہے ایس گل تے ذرا وچار کرتوں
ہیر دور منہدی نہدی دور ہووین ہن سُرت توں ذرا بیدار کرتوں

ط طوق لعنت سدا گلے پا لیتے حکم نوں ہیر پچھتایا اے
اک جوت دا حکم نہ ملے ہرگز جس نے ٹالیا گیا گرایا اے
ابلیس نے حکم نوں ٹالیا سی اوہ پھر ٹھیک شیطان کہایا اے
اک جوت وچ ہیر توں لین ہوجا سارے جوت تے کھیل رچایا اے

ظ ظاہری شکل تے ریجھدا نہیں پریتم منگدا سچا پیار جندے
دِل وِچ رہ جائے شک ماشہ دلوں جوڑدے تار نال تار جندے
جدوں تار دے نال جڑ تار جاوے پھر دیکھ لیں موج اپار جندے
جیون مُکت ہو جائینگی یاد رکھیں جدوں پیا نے لیا نہار جندے

ع عشق سچائی دا دھار دل وچ عیکم ٹھیک توں جوت جگاونی ایں
جویں جویں سچائی دی موج ورتے تیری روح نے موج مناونی ایں
ایکے وِچ نواس ہی رہے ہر دم دُبدا دل تھیں کیتے گنواونی ایں
تیرا زندگی دا بھید ملے تینوں رج رج مستی سچی آونی ایں

غ غور کر جدیں ویکھیا اے میرے جسم وچ اُہدا کمال دسیا
اہدے وچ ہی آپ نواس کردا رُوم رُوم وِچ اُہدا خیال وسیا
سُندر ہندا ، لولسا پیا آپے انگ انگ چ اُہدا کمال دسیا
جنہاں جانیاں اونہاں نے جانیاں ایں دوجے تائیں ہے ہیر محال دسیا

ف فرق نہ رکھ بے فرق ہو جا دِل اپنا کر صفا جندے
جتھے ویر درودہ نہ ہوئے ماشہ اوس جگہ ہے نِرا خُدا جندے
جیہڑا اِکّیا وِچ سما گیا ہے ہونے روگ سبھیں پلے شفا جندے
اوہدے رُوپ وِچ رب دا رُوپ دِسّے جیہڑا دُوئی نوں دوے گوا جندے

ک کر مزدوری تے کھا چُوری دھرم اپنا ٹھیک نِبھا بیبا
نفرت غصہ تیاگ دے بہے کدھرے دل پریم دا پنچھ بنا بیبا
پریم دھرم پا سول سبھ کیکے ٹھیک طاقت اندر اپنے جوت جگا بیبا
جوت جگی تے پیر نہال ہوویں سارے جگت نوں دیویں جگا بیبا

ق قہر ہے زندگی اوس نائیں جیہڑا زندگی دا بھید جاندا نہیں
جیہڑا زندگی دا بھید جاندا نہیں لدی سچے آنند نوں ماندا نہیں
بھلا سچے آنند نوں کوئی ملنے جیہڑا اپنا آپ پہچاندا نہیں
جن نے اپنا آپ پچھانیاں الپ بھرم بھوت نے پیر اوہ جاندا نہیں

گ گئی سو گئی نہ ہتھ آئے رہندی عمر دا ٹھیک خیال کر توں

اصل تھل کسے وصل نہ کر سکیوں وقت ہے ہُن پھر وصال کر توں

قدم قدم سارے ساتھی ترے جاندے مار ہنا ہمتا کمال کر توں

جیوت جوت جگا یگا جگت اُتے رہے اٹک نہ کتے سوال کر توں

ل لگن دے نال ہی ملے منزل مقصد لگن دے نال ہی پائیدا ئے

جیکر قدم قدم آگے تُری جائیے اِک دن پہنچ ٹکانے تے جائیدا ئے

جیہڑا اٹکیا بھٹکیا بیچ منیں دھار حوصلہ قدم اُٹھائیدا ئے

بیرا دُکھاں تے سُکھاں نوں رکھ پاسے دھیان منزل دے اُتے ٹکائیدا ئے

م مُکدی مُکدی مُک جاوے ایویں رائیگاں عمر گزارنا ہیں

اک ساہ تیرا بڑا قیمتی ہے سمجھ ایس نائیں ایویں ہار نا ہیں

اک اک سواس ملے کے تیری عمر بندی ایس گل نوں مول وسار نا ہیں

بیرا کم کر نیک جہان اندر بھائی ساہ دا کوئی اعتبار نا ہیں

ن نال ایمان جو وقت گذارے اوہو وقت اصلی ٹھیک جان بندے
بے ایمان دی زندگی زندگی کی کئی وار مردا لے ایمان بندے
جنہاں سچ دے نال پیار پایا سمجھو پالیا اوس بھگوان بندے
ہور سب جہان دی چیز بدلے تبرا سچ دا رہے نشان بندے
و ونگ تیے ٹیڈے سب نکل جاون جدوں ایکتا وچ سمائی اوئے
اک پیار دا روپ نہار سارے دوجا چیت نفس ٹھیک بھلائی دائے
لین ہو کے اوسدی جوت اندر غم بھے نوں پرے بھگائی دائے
ہور حرف حروف وسار سارے ۔ کلمہ پیا دے نام دا گائی دائے
ہ ہور کتھے الویں بھٹکدی ایں اندر اپنے پیا نہار جندے
جس نے اندر پیا نہار ریا اے اوہنوں پر تھاں دے کرتار جندے
ٹیڈے ٹیڈے نکال کے دل وچوں پریم نال توں ہن سنوار جندے
پریتم آپ بلائیگا ویکھ لئی توں جدوں جڑ گئی تار نال تار جندے

ی یاد جہان وِچ چھڈ نیکی نیک کم ہی بندے نوں تار دے نے
پریم دھرم تے پربھو وِچ لین سوچا ایہو دل نوں خوب سنوار دے نے
جیون مکت ہو لین آنند اصلی جڑے نیک وچار وچار دے نے
اِک جوت وِچ آپ جو مست رہندے اوہ موج نال وقت گذار دے نے

پریم یوگ

الف اگن پریم دی بھڑک اُٹھی جس نے دُوئی دویت نُوں ساڑ پائے
سینے وچ سما گئی اکینتا ہی پردہ کُفر تے شرک دا پھاڑ پائے
تاڑی لا کے پریتم دے نال سچی سُن میں اکھ وِچ اوسنوں تاڑ لئے
تیرا جوت سنگ مِل کے جوت ہو گئی بُوٹا خودی دا پرے اُکھاڑ پائے

ب بستیاں بستیاں ڈھونڈ تھکّی مینوں گھروں ہی محبوب دا یار ملیا
بھید دا اپنے دِل مُوں صاف کیتا مینوں اندروں کُل اسرار ملیا
جتھے موج سیتی پریتم بیٹھ آئے مینوں اندروں سہج دربار پایا
تیرا جدوں میں غور نال جھات پائی یار مجھ نُوں بالتھہ بیسیار پایا

پ پُوجیا جدوں میں اندروں ہی مینوں لُطف انوکھڑا آیا ئے
سارے بھرم ہن چھپنڈے دُور ہوئے پرمانند نُوں پریم نال پایا ئے
بیری میت سمان ہو گئے سارے جلوے اک دے من پرچایا ئے
تیرا نُور وچ مِل کے نُور ہو گئے اکھاں وچ ہن نُور سمایا ئے
ت تار لیئے مینوں یار میرے رگ رگ میری تار تار ہولے
تدے سب نال پیار کماوندی ہاں میں پیا دا اندروں پیار لے
چھدے پریم نے مجھ نُوں مست کیتا میرا پیا میرے وچ کار ہولے
تیرا مست ہو کے جدمیں بولدی ہاں ہیں نہیں بولدی اہہ میرا یار بولے
ٹ ٹٹیاں تاراں بھی جُڑ گئیاں جدد ا پریم دے ساز نُوں چھیڑ یا ئے
امرت وصل دا شوق دنبال پیتا جد دا پریم دے کھوہ نُوں گیڑ یا ئے
ایسی ٹھنڈ ورتائی ہے پریم دل وچ جھگڑا دوئی دا دُور نبیڑ یا ئے
تیرا پریم دی سار کی اوہ جانن جنھاں خودی نال دل لبیڑ یا ئے

ث ثابتی نال ہی ملے نکتہ ثابت رہ کے یار نوں ٹولیائے

اوہدے نال ہیں ہس کے جدوں بولی میرے نال اوہ ہس کے بولیائے

اوہنے اپنے بھید سب دس دتے جد میں اپنے بھید نوں کھولیائے

ہیرا اوتھاں تے سچ بیوپار کیتا سودا حق دا جنہاں نے تولیائے

ج جدوں میں غور نال ویکھدی ہاں ذرے ذرے وچ میتوں دیدار ہووے

جدوں سب اندر اوہنوں ویکھدی ہاں تاروں سب تاں میتوں پیار ہووے

جوبن جوبن نزدیک پئی پچھدی ہاں میتوں اپنے آپ دی سار ہووے

ہیرا دل دی تار زند کھڑکدی ہے جے میں تار تے اوہ ستار ہووے

ح حکمتاں صحبتاں دور کرکے ہن ، نی یار دا حکم منظور کیتا

اکو وچ سما کے اک ہوئی اسم جسم دے بھرم نوں دور کیتا

سینہ صاف تے اکھ ہوگئی روشن اس تے مجھ تائیں نور و نور کیتا

ذکر سکھ نوں کھل کے مست ہوگئی ہیرا غرور تائیں چکنا چور کیتا

خ خوب پریم دے مزے لُٹے جد دیاں پیا نال اکھیاں ملا لیاں
پاپ پُن تھئیں آتما رہتا ہو گئی جیوندے جی ہی مکتیاں پا لیاں
مینوں زندگی دا مزا خوب آیا دُبدھا دُور کر خوشیاں منا لیّاں
ہیرا اُبھار سارے ہیرے دل لتھ گئے تے نیڑاں پریم دیاں جیہہ دیاں چا لیاں

س سُتی دا ہے جیہنوں تیرا اندر اوہنوں لوڑ کی سارے بجاونے دی
جیہنوں اپنے اندروں ملے پرتم اوہنوں لوڑ کی مندریں جاونے دی
تیرا پریم نوں جس نے قبولیا ئے؛ اوہنوں لوڑ کی یوگ کماونے دی

ش شوق جد دید دا ہوئے سچّا جپ کیتیاں پیا منائی دا اے
ہٹھ کار ولّے دِل یار والّے ایس گل تے پورنا پائی دا اے
باقی حرف حروف وسار سارے کلمہ اُسدے نام دا گائی دا اے
ہیر دل پرے پریم دا ہے ڈیرہ ہیرا امر کے ماہی نوں پائی دا اے

حق صدق والے بیڑے پار ہنارے صدق والیاں ہی پریتم پاندیاں نے
صدق والیاں نوں پریتم ہس ملدا بے صدقاں ٹھوکراں کھاندیاں نے
جو جو پیا دے پریم وچ مست ہوکے اوہی ہمیش میں موج مناندیاں نے
ہیرا وقت تے آنکے صدقاں ہی سچی نام رسائی نوں پاندیاں نے

حق ضرب پریم دی جھل لئی جے تاں ہیر سچ سمجھیں بیڑا پار ہویا
جاندوں دکھ تے سکھ نہیں وکھ ہوئی سمجھیں یار دے نال پیار ہویا
جنہاں یار دا عشق قبولیائے یارا اونہاں دا ناز بردار ہویا
ہیرا مرنے وصال دے اوہ لُٹن عشق جنہاں دے گلے دا ہار ہویا

د ۔ دور ہی جاندوں تے دور ہی اوہ ہُن تے اپنے اندرے جا چھپائے
جد دا پریم لگن ہیں اپنا پائے میتوں اپنے وچ سنجا پیائے
ہڈیاں کے خون دا تیل پاکے دھونا عشق دا جدوں دا تا پیائے
ہیرا پریم دے وچ ہُن محو ہوکے اساں پریم دا لاگ الاپیائے

ذ۔ ذکر میں اوسدا کراں ہردم جیہا ہے پریم نے مجھ نوں ٹھا رہا ہے
میتوں اپنے پریم وِچ مست کر کے فکر دور کر خوب ستکا رہا ہے
مستی دے انوکھڑی مست کر کے میتوں بھو جلوں پار اُتا رہا ہے
تیرا روح دی خودی تے مست ہو کے میں ہُن دیہہ دی خودی نوں ہارہا ہے
ر۔ روگ پریم دا وکھرا ہے دارو بوٹیاں نہیں ہٹا سکدے
جان اندرو اندری گھُلی جاوے وید جان نوں نہیں بچا سکدے
محرم نیاں سیّچے روگی پریم سندے بھیت دل دا نہیں بتا سکدے
روگی دید دے یار دی دید باجھوں تیرا مُول شفا نہیں پا سکدے
ز۔ زور زر نال اوہ نہیں ملدا پریتم پریم دی بھچھیا منگدا ئے
بوہے یار دے ملکے وڑے اوہو جیہڑا ایس دنیوں نہیں سنگدا ئے
جس نے پیا خاطر سب کچھ وار یائے نام نال اوہ من نوں رنگدا ئے
تیرا منتراں نال نہیں دل ٹھندا جھنوں سپ پریم دا ڈنگدا ئے

ط۔ طور ہی ہور دے ہور سنہارے پر تیم والیاں پریم کماندیاں نے
دھیرج اصبر سنتو کھ نوں ہتھ پلّے نام نال ہی بھکھ مٹاندیاں نے
پیا نال سما کے سنت ہوون جلوہ سبھ وِچ اُسدا پاندیاں نے
سارا جگت اوہ اپنا آپ سمجھن ہیرا اپنا مول لکھاندیاں نے

ظ۔ ظلم اوہ اپنے نال کردے جیہڑے اپنے آپ نوں جاندے نہیں
جیہڑے اپنے آپ نوں جاندے نہیں اوہ رب نوں کدی پچھاندے نہیں
جیہڑے رب نوں ٹھیک پہچاندے نہیں موجاں پریم دیاں بالکل پاندے نہیں
چولے جنہاں نے پریم دے نال رنگے تیندو ظلم دے ہیرا اوہ تاندے نہیں

ع عشق نے چاہڑیا رنگ اِتنا سارے رنگ جہان دے کھل گیئے نے
اکھ نال حقیقت دے ہوئی روشن گند بیچ سب جگت دے کھل گیئے نے
عشق بیچ دی دھوونی دھو چھڈیا داغ دِل دے ہیر سب دُھل گیئے نے
ہیرا لال بن کے چمکے ہر جگہ اوہ جیہڑے یار دے عشق وِچ رل گیئے نے

غ غم کا ہدا اتے خوشی کا ہدی ایہہ سب اپنی کھیڈ کھلاری ہوئی اے
آپے آپ دیو چ سماوندا ئے آپے بنت ایہہ ساری پساری ہوئی اے
جدوں آپ ہی غور نال تکدا ئے سمجھے اپنی موج دکھاری ہوئی اے
تیرا آپ ہی موج دے سوچ آکے کتے جتی بازی کتے ہاری ہوئی اے

ف فکر جہان دے اوہ کھلن جیہڑے من نوں نام نال رنگدے نے
بناں نام دے خواہشاں چھڈ سب ہی جدا اوہ منگدے نام ہی منگدے نے
بیڑی پریم دی بیٹھ کے صدق سیتی بھوساگروں پار اوہ لنگھدے نے
جنہاں یار دا عشق قبول کیتا تیرا موت تھیں مول نہ سنگدے نے

ک کون ہے تیرے تھیں دس باہر توں سب آپ ہی آپ ہیں آپ بابا
دکھ سکھ تھیں پرے ہمیش رہیں توں تینوں روگ نہ سوگ نہ تاپ بابا
ذکر فکر خیال سب ہین تیرے آپے کریں توں تینوں روگ نہ سوگ نہ تاپ بابا
بجانند دے وچ آنند بیٹھوں تیرا دور تینھوں پن پاپ بابا

ق۔ قضا بھی دیکھ کے سہی آ اننا عشق دیو چ بے حال ہوئے
آپے اپنے آپ محسوس کریئے جو کچھ عشق اندر ساڈے نال ہوئے
دولت دو جہاں دی بھل گئے جو کہ عشق سینتی مالا مال ہوئے
بیرا ماہی دے دید دی مے پیگے سدا واسطے ہی مست حال ہوئے
گ گورو پورے جیں تے ہر کردے سگل پچھانیاں ہر نال توڑ دیندے
بھرم بھو نتے دلال جوں دور کرکے اک ایکتا دے نال جوڑ دیندے
جہڑا من ڈکو ڈولے کھاوندائے اوہنوں لوہے تے موہ تھیں موڑ دیندے
بیرا ایسے بھی پریتم دے پیار اندر کشمکش جہان جوں چھوڑ دیندے
ل لا کے دل نے پھیر لکنا ایہہ کم نہیں عاشقاں پور یاندا
دھرم کھیت تھیں پیٹھ دکھا دینی کم نہیں اکھیلیاں موریاں دا
عشق لا کے عشق تھیں بچھاں ہٹنا بھاگی کم ہے بے دستور یاندا
بیرا مقصدوں پیر پھر لکا دینا کم جگت تے بے شعور یاندا

م - مَیں مَیں تُو تُو روز ہووے اصل بھید نُوں کسے نہ جانیاں اے
بھید مَیں تے تُوں دا سمجھ گئے - جنہاں اپنا آپ پچھانیاں اے
مَیں تُو وِچ یار دا ویکھ جلوہ جنہاں نفس شیطان نوں رانیاں اے
تیرا اک دے وِچ سماگئیاں پر نیم نال مِل کے سُکھ مانیاں اے
مَلن نام دے نشے دی چڑھی مستی اکھاں وِچ خماریاں آیاں نے
اِسم جسم دے بھرم نُوں بھُل گئے سُرتاں شبد دے نال لگایاں نے
وِشے واشنا نرک ہو گئے سارے اوہدی موج وِچ سوجاں مانیاں نے
تیرا یار دے بناں نہ ہور دِسّے اکھاں باطنی خوب کھلایاں نے
و - دکھرا ہوئے تے مَیں آکھاں تیرا اپنا آپ بھرپور سارے
عرش فرش اندر دِسے جوت تیری ہر تھاں جاپدا تیرا ظہور سارے
اکھ دِل دی کھُلنی چاہیدی اے نمود نجو دِسے تیرا نُور سارے
انحد شبد نال اندروں مُول سُنیاں تیرا ڈھونڈدے تے کوہ طُور سارے

ھ ہور کتھے ہُن بھٹکدا ایں اندر اپنے مار دھیان جندے
ذرا سُرت لگا کے دیکھ تے سہی نیڑے اندر ہتی سُلطان جندے
سوجھی اپنے آپ دی پا بالکل ہور دُکھرا کوئی نہ جان جندے
رتبرا ہور دے بھرم نے خوار کیتا ہور کوئی نہیں سچ پچھان جندے
الف آہ زاری نال کی بن دا کچھ سمجھیاں ہی سمجھ آئے تینوں
بات عارفاں دی سُن کے تیند پلے سنت سنگ سب پریم سکھائے تینوں
بخشنے ہوئے دی بخششوں پا بخشش جیہڑا پریم دا جبر کچھ پائے تینوں
سب کچھ وار کے پیاڑوں رتبر پا لے سنتاں باجھ ہور کون سمجھائے تینوں
ہی یار غمخوار تاں بہت بن دے ایپر یار ورگا کوئی یار ناہیں
اساں یار دا پریم قبول کیتا جدے پیار جیہا کدھرے پیار ناہیں
یار چھڈ کے ہور تھاں بھٹکدے نے سچی گل ایہہ جگ نوں سار ناہیں
رتبرا یار دی یاری وچ ختم ہو جا ایہدے جیہا کوئی ہور وہار ناہیں

صُلح کُل

الف آؤ پیارے نال رہیئے مِل کے سِکھ ہندو مُسلمان سارے
پربھو اِک سانجھا پِتا سار یاں دا . پُتر اوسدے اسیں انسان سارے
پاٹو دھاڑ وِچ رہندی نہیں مُول برکت اِکٹھے ہو کے دُکھ نِشان سارے
اِکو دیش دے بیر ہاں اسیں واسی مِل کے دیش لئی ہوئیے قُربان سارے
ب . بُرا فساد دا انت ہُندا اکھاں سامنے ویکھ ازمایا جے
لڑاں بھڑاں وِچ وطن گنوا بیٹھے سب کُجھ اپنا آپ ونجایا جے
سارے جگت نُوں سبق سکھان والے اَج آپ ہنیر مچایا جے
بُرا کِسے نُوں دینا وِش کا ہدا نہ سمجھے اپنے دا پھل پایا جے

پ پسو بھی سمجھدے ہین اِتنا مِل کے بہن وچ بڑی وڈیائی ہووے
مِل کے بہن نال سوردے کم سارے دوڑ ہوسے جیہڑی آفت آئی ہووے
مِل کے بہن والے عزّت پاوندے نے بے اتفاقیاں نال رسوائی ہووے
تیرا کیوں پریم اپناوندا ہنیں ایہدے اپنال نہ کدی رہائی ہووے
ٹ تک کے ذرا قرآن دیکھو کیسا خوب گیان فرمایا اے
ربّ العالمین کہہ کے بچن سوہنا ہر اک نوں خوب اپنایا اے
اکّو جیہا ہے سگل نوں مان دِتا نیچ اوُچ دا بھرم مٹایا اے
تیرا اپ کہہ والی اکھ چاہیدی اے جنہاں پرکھیا اونہاں پایا اے
ٹ ٹکٹکی لا کے وید پڑھیا جگہ جگہ تے سندر وچار ڈِٹھے
جیہڑے پیار پریم سکھاوندے نے ورقے ورقے تے بچن اپار ڈِٹھے
اکو ربّ تے سب مخلوق اُسدی ایہو جہے نے حکم ہزار ڈِٹھے
تیرا ذات تاہیں کوئی تچھا ہنیں اگے عمل والے بیڑے پار ڈِٹھے

ث ثبوت دے رہے نے گرنتھ نسخوں اکو رب مالک سبھا نجھا سار باندا
نیک عمل والے بیڑے پار ہندے. بُرا حال ہووے اوگن ہار باندا
لگے ذات تے مذہب دا نہیں جھگڑا جھگڑا کم ہے بے مہار باندا
پھیر وقت کیوں تیرا گواندا ایں سُن وقت نہیں رہا ہے لار باندا

ج جان دے ربّ نوں جان دینی خود غرضیاں سگل وسار بندے
غرض اپنی لئی جہان اندر نہ توں ویر ورودھ کھلار بندے
نیک کم ہی انت نوں کم آندے کر کے دیکھ توں ذرا وچار بندے
تیرا رب نوں جیکر ایں خوش کرنا کر توں خلقت دنیاں پیار بندے

چ چار دہاڑے دی زندگی ہے نیک بن کے وقت گذار بھائی
کم نیک کر نیک انسان بن جا کہندے وید قرآن پکار بھائی
پوجا پاٹھ نماز سب ہین چنگے. چنگی ہور اک چیز وچار بھائی
پوجا پاٹھ سب تیرے قبول ہوسن جیکر ہوئیں سیوادار بھائی

ح ۔ حق دسے نے تیرا نام سارے کوئی رب آکھے کوئی رام آکھے
اصل وچ ہے ملن دا بھید سوچ بھانویں فتح تے بھانویں سلام آکھے
مطلب اک دوناں وچ وسدا اے بھانویں اسم آکھے بھانویں نام آکھے
دکھو وکھرے لفظ نے اک مطلب کوئی انجو نے کوئی الہام آکھے

خ ۔ خوش جہان وچ رہن اوہو جیہڑے کسے دا برا نہ دھاردے نے
اصل وچ اوہ تیر بلوان ہندے جیہڑے نفس چنڈال نوں ماردے نے
اوہو سمجھ بہشتی ہن سکھی رہندے جیہڑے اصل وچار وچار دے نے
تیرا رب سنواردا کم اوہدے جیہڑے تیرا کم سنوار دے نے

د ۔ دن تیرے اویں جا رہے نے نیک کم توں اے انسان کر لے
غفلت وچ نہ وقت گذار ایہناں اجے وقت ہے کجھ سامان کر لے
ویلا ہتھ نہیں آونا پھیر ایہنوں ہٹے رج کے پن تے دان کر لے
خدمت نال پرماتما خوش ہندا سیوا جگ دی تیر پہچان کر لے

ذ۔ ذرا نہ کریں خیال دِل وچ نیکی نال ہی رَب نُوں پائیدا ائے
کم نیک نہ ہوون تے سچ سمجھیں سَچّے رَبّ تھئیں بہت شرمائیدا ائے
گنگا گئیاں نہ کدی گیان ہووے بھاویں لکھ واریں اوتھے نہائیدا ائے
بیرا رب نُوں ملن دی لوڑ جیکر پہلے من نُوں صاف نبائیدا ائے

ر۔ رام رحیم سب نام اُسدے مالک آپ ہے اوہ کرتار سب دا
وڈے چھوٹے نے سب مخلوق اُسدی سَچّا پِتا ہے اوہ غمخوار سب دا
ہر اِک دے تائیں نواجدائے سَچّا شاہ ہے آپ داتار سب دا
بیرا سارے ہی اوسدا درس لوچن ایسا سَت رہے یار نِرنکار سیدا

ز۔ زنگ جو لگا ہے من اُتے پہلے اوسدے تائیں صفا کر تُوں
حِرصاں دولتاں اتے حکُومتاں دا کِتے دُور کافور ایہہ چاکر تُوں
جھگڑا دُوئی دوئش دا میٹ سارا خدمت جگت دی بے ریا کر تُوں
بیرا ہِسج دلوچ سمائیگاں تُوں خودی دل تھئیں کِتے عنقا کر تُوں

س سب گرنتھ میں وانچ ڈٹھے اکو گل ہی سب سمجھاوندے نے
اگے ذات تے مذہب دی پُچھ ناہیں کرماں اُتے ہی گل مکاوندے نے
پھیر رائگاں دُنیا دے لوک ایویں آپو اپنی طرف کھچاوندے نے
نیکی نال جو وقت گذار دیندے تیرا اوہی ربّ نُوں پاوندے نے

ش شکر رب دا ہر ویلے جس نے آدمی جُون وچ پایا اے
تیرے واسطے کیتا ہے جگت پیدا تینوں خوب انند دوایا اے
سوہنی دیہہ دِتی خوب عقل بخشی واہ واگیان وویک سکھایا اے
تیرا ذرا تُوں سوچ کے ویکھ تے سہی مانش جنم دا لابھ کی پایا اے

ص صُلح دی وِچ ہے ربّ راضی جھگڑے کرن والا سے خوار ہُندا
نہ ہی کسے دا کم سنواردا اوہ نہ ہی اپنا اُستھوں سنوار ہُندا
عُمر جھگڑیاں وِچ ہے گذر جاندی نام جپ نہ بھو جلوں پار ہُندا
تیرا جدوں درگاہ وِچ ہوئے پیشی سچّے ربّ لوں شرمسار ہُندا

ض ضرر پہنچا نہ کسے تائیں سب نوں اپنے جیہا ہی جان بندے
ایویں کسے دا قافیہ تنگ کر کے سُکھ پائیدا نہیں انجان بندے
نیک کم کر رب دا نام جپ لے جیہڑی کار ہے اصل سُجان بندے
ربرا اپنا پریم وِچ مست ہو جا ذرّے ذرّے وِچ وسے بھگوان بندے

ط طمع گمان سب دُور کر کے نام جپ کے نرا پیار بن جا
داتے باجھ نہ کسے دی آس رکھیں اوہدا ہو سب دا خدمتگار بن جا
اوہو لین والا اوہو دین والا نام جپ کے تُوں سچیار بن جا
تبرا ساریاں دے نال پریم کر کے سارے جگت سندا غمخوار بن جا

ظ ظاہر ہووے اوہدا نور ہر جا تبرا اکھ دیکھن والی چاہیدی اے
شیشہ دل دا صاف بنائی دا اے، خودی دُور کر میل گنوائیدی اے
ہر اِک دیوتے ہی جان اسنوں ہر اک دی سیوا کمائیدی اے
سبھو باہرے بندہ کو آکر کے اگے جگہ کے شرٹ لگائیدی اے

ع عاشقاں دا ایہو مذہب سچّا ہر اک دے نال پیار کرنا
چنگے کم کرنے صلح کل ہونا ہر اک نال سچّا وہار کرنا
دُبدا دور کر شرک تھیں باز رہنا اٹھے پہر ہی بھجن کرتار کرنا
ہیرا دکھی غریب تے ترس کرنا ماڑا دیکھ نہ کسے تے وار کرنا

ع غرض نوں چھڈ بے غرض ہو کے سچے رب دا نام دھیاؤندے
جو کچھ کرے گا کریگا اوہ چنگا ٹھیک اپنا فرض نبھاؤندے
اوہدے نال ہی بندھ دی زندگی ہے اک منٹ نہ رب بھلاؤندے
ہیرا اکبر گمان نوں دور کر کے دُنیا پیار دی خوب لبھاؤندے

ف فرض انسان دا ایہہ بھارا اندر وسدے تائیں پہچان لئے ایہہ
جگتی سکھ کے مست الست ہو کے لطف دین وانی شکتی جان لئے ایہہ
سارے فکر اندیشڑے دور ہوون مان ہندیاں ہو نرمان لئے ایہہ
لفظاں نال نہیں بھید اسرار آندا بخشے ہوئے تھیں سکھ گیان لئے ایہہ

ک کجھ توں سوچ وِچار انہاں ایویں آپنی عُمر گُذار ناہیں
تیرے اندرے وسدا یار تیرا اوہدے باجھ کوئی ہور سرکار ناہیں
اوہدے حُکم اندر سارے کارخانے اوہدے باجھ کوئی کاروہار ناہیں
ہرن وانگ تیرا مشک باہر ڈھونڈیں لیندا اپنے آپ دی سار ناہیں

ق قدر توں رب پچھانیاں نہ ایویں رہیا کتاباں دی سیر کردا
مذہبی جھگڑیاں وِچ برباد ہو کے رہیوں نال زوراں دے ویر کردا
گولی گیان دی ماری نہ بھرم تائیں رہیوں پھوک کے اگیان دے پھیر کردا
تیرا اپنے ہی وِچوں لبھ لیندوں جے توں دِلوں نہ اوہنوں غیر کردا

گ گُذرگاہ لنگھ گیان والی اندر اپنے ہی جھاتی مار نیندے
پرم دھام دے وِچ ہے واس جیہدا کدی ڈھونڈھ اوہ اپنا یار نیندے
اوہ تے نگہ دے نال ہی نظر آوے لفظاں نال نہ ملے اسرار نیندے
بخشے ہوئے دیہا بخششوں پا بخشش تیرا اپنے آپ نوں ٹھار نیندے

ل ملک کے اوہ ہتیں ہین دیندے شبد نال جو سرت ٹکان والے

ہر دم ہو وسماد آنند لیندے مان تان نوں توڑ گنوان والے

سبھے جھوٹھیاں خواہشاں دور کر کے الکھ پربھو دا کرن دھیان والے

نجانند دے وچ آنند رہندے سارے جگت دے فکر تجان والے

م منزل حقیقی تے پہنچنا جے صبر شانتی نوں دِل وچ دھار بیبا

نور وچ مِل کے نور و نور ہو جا دور کام کرودھ وِسار بیبا

بھانویں لکھ مصیبتاں پیش آون پھیر بھی مقصد ملی کدی نہ ہار بیبا

جنہوں توں چاہیں تینوں اوہ چاہے اوہدے ملن دا ایہہ اسرار بیبا

ن نام ہی نام ہے نت وستو جیہڑی آتما نوں ٹھنڈ پاوندی اے

ایہو چیز ہے جیہڑی آنند دے کے فرشوں چک کے عرش پہنچاوندی اے

کوئی بھان دا اکرن پرکاش والی سبھو تمر اگیان مٹاوندی اے

ایہدے وچ ہے اوسدا واس تیرا جنہوں آتما ڈھونڈنا چاہوندی اے

۹ وسرے نہ اک پل داتا میری آتما ایہو ہی منگدی آ
سارے جگ دے رنگ تیاگ دِتے میتوں لوڑ اک نام دے رنگدی آ
ہُن میں اپنے آپ وچ مست بھردا میری آتما وشیاں کھتیں سنگدی آ
ایسا عشق دے نشے نے مست کیتا میری عُمر آرام نال لنگھدی آ

۸ ہور خیال تُوں چھڈ جھوٹے سچے نام دا کر بیوپار لے تُوں
چار دیاں دی زندگی مِلی تینوں بھائی اپنا جنم سنوار لے تُوں
مانش جنم انمُلڑا لال مِلیا سمجھ سوچ کے اسدی سار لے تُوں
تیرے وِچ جو وسدا رسدا ائے تیرا اپنا ڈھونڈ کرتار لے تُوں

ی یار جہان تے سگل جھوٹے اِکو یار تیرا سرجنہار تیرا
اوہو ساک سنبندھ ہے اوہ بیلی سار لین والا ہے کرتار تیرا
اوہدے بِناں سب غرض دے ہیت بندے اوہو اِک سچا غمخوار تیرا
تیرا اوس دا چھڈ دوار ناہیں جیہڑا ہر حالت مددگار تیرا

نغمۂ وحدت

الف اکھیاں کھول کے دیکھ تے سہی اوہیں پردیاں نے تینوں ماریا اے

تیری اکھ دے پردے نے پا پردہ تیرا مفت وچ وقت گذاریا اے

جیہڑا اندروں دے آواز تینوں اوہنوں کدی نہ ہوں ستکاریا اے

اوہو اصل دے وچ ہے راز تیرا جس نے کُل پسار پساریا اے

ب باہر کی دوڑ دا ایں بندگی نوں کیتے یار نہ جنگلیں وسدا اے

جیہڑا اوسدے واسطے وسدا اے اوہدے واسطے اوہ بھی وسدا اے

جیہڑا پریم نال اوسنوں ٹولدا اے اوہنوں بھید اوہ اپنا دسدا اے

تیرا اوس نال کرے اوہ پریم سچا اوہدے نال جو وسمدا رسدا اے

پ پیر جد پریتم دی گلی بابا پرے دُکھ تکلیف بھلا دِل بھتیں

اِک بار ڈیرے پریم وِچ مست ہو جا بھرم بھوت تے سارے گنوا دِل بھتیں

بھانویں کشٹ تے انیک آون پھر بھی صبر تے شکر منا دِل بھتیں

تیرا یار دی بھا ہی تُوں ہار سمجھیں ہس ہس کے گلے وِچ پا دِل بھتیں

ت تکیا جدوں مَیں غور کرکے میرا جسم بھی تیرا ظہور دِسیا

تیرے نُور نوں ظاہر ایہ کرے واہ وا بلکہ ایس وِچ تدھ دا نُور دِسیا

جد دے آپنے آپ وِچ مست ہوئے سانوں ہر جگہ پریم بھرپُور دِسیا

کھُلی دِل دی اکھ جد تیر ساڈی سانوں اندرے نُور کوہ طُور دِسیا

ٹ ٹُری جا منزلو منزلی تُوں انت گوہر مقصود نُوں پائینگا تُوں

ہمت ہار نہ دھار کے صبر نچنتہ نج گھر پہنچ کے موج منائینگا تُوں

انتر آتما ہوئے پرکاش جیہدم نجانند دے وِچ سمائیں گا تُوں

جدوں اپنا آپ گنوائیگا تُوں تیرا تدوں ہی شوہ نُوں پائینگا تُوں

ث ثابتی نال ہی ملے نکتہ صبر والیاں دے بیڑے پار ہُندے
جیہڑے صبر نُوں دِلوں بُھلا بہندے نہ اروار ہُندے نہ اوہ پار ہُندے
نہ اوہ اپنے آپ دی سار جانن نہ ہی کسے دے اوہ مددگار ہُندے
ہیرا موت دی نہیں پرواہ کردے جیہڑے عشق دے دعویدار ہُندے
ج جدا کیتا نکتے اک تینوں جے ایہہ جان لیندوں سب کُجھ پا لیندوں
بھرم اِہم تے جسم دا کھل جاندوں اندر وسدے سائیں پہچان لیندوں
اوہدے نال توں ہس کے بول لیندوں مزے لُٹ لیندوں موجاں مان لیندوں
ہیرا بیخودی نال توں مست ہُندوں جیکر خودی اہنکار توں لا لیندوں
چ چاہ چمیاری دے لگ آکھے ایویں اپنا جنم گنوایا ای
جنم مرن دے گیڑ دلوچ پھسیوں پھندا موئی دویت دا پایا ای
پُورن برہم ہوکے اصلا کُھل بُھلیوں نام روپ تے مت بھرمایا ای
ہیرا جنہاں نے چاہاں نوں دُور کیتا درجہ فقراں دا سچا پایا ای

ح حکم دیوں وچ ہے سب دُنیا پر تیم پریم نال حکم چلاوندائے
ہر اک نوں پریم نال وس کرکے جو کجھ چاہوندا آپ کرواوندا اے
نیکاں نال اوہ بخششاں خاص کرکے انت نور دے وچ ملاوندا اے
بیرا او سدا چیت نوں چین آوے جیہڑا پربھو دا حکم بجاوندا اے
خ خاک نوں دیکھ کیوں نندا ایں انت خاک دے وچ سماونا ایں
پردہ ایس نے ہی پانا جسم اُتے ساتھ اپنے ایس ملاونا ایں !
ایس خاک وچوں نور ظہور ہووے جس نے جگت تے نور پھیلاونا ایں
بیرا خاک دیوچ ملا ہستی جیکر پربھو دے بھید نوں پاونا ایں
د دکھ ہے تدوں تک دیکھ تینوں جدوں تک نہ اندروں جاگدا ایں
بھائی آپ ہی دکھاں دیوچ پھس کے تنک تنک کے مُور کھا بھاگدا ایں
کسے چیز نوں نہیں تیاگ سکدا جدوں تک نہ من نوں تیاگدا ایں
بیرا اپنی مہک نال مست ہو دیں لگے پتہ جد پھل کس باغ دا ایں

ڈ ڈولنا کم نہیں پور پاندا خالی ہوئے جو اوہو ہی ڈولدائے

بھیڑا ہوئے بھرپور اوہ مست رہندا ڈھول سکھنا ایں بہتا بولدائے

خوب اندروں ملے آنند اوہنوں سچ بولارا جو پورا تولدائے

جہیڑا اوہدے بحر وچ لائے غوطہ موتی نام دے ہیرا اوہ رولدائے

ذ ذکر تے فکر نہیں بہت اچھا تیرا اپنا آپ بھرپور سارے

آد انت مدھ رہیں ہمیش قائم ہر تھاں وسدائے تیرا نور سارے

ہر اک دی ڈور ہے ہتھ تیرے حکم من دے تیرا حضور سارے

تیرے حکم وچ رچی گئی کل دنیا تیرا تیرا ہی دسے ظہور سارے

ر رگ رگ وچ پریم دھایا ساقی مے توحید پلائی جدی

اک پل ہوئے رہیا بھید ناہیں مست ہو گئے خودی گنوائی جدی

پریتم اپنے آپ وچ مست کیتا مستی نام دی خوب چڑھائی جدی

دی

ہوگئے غبار ہوکے جیویں مگ لٹ ہے تیرا پریم دی پینڈا ہے جدی

ن ما زاد یاں دنیاں کی بن دا صبر نال تُوں وقت گزار چندے

اِک جگہ تے بیٹھ کے لا سُرتی بھٹک بھٹک نہ ہو خوار چندے

ساری عُمر گُناہاں دے وچ گُزری ہُن کجھ اپنا آپ سنوار چندے

سچا پریم کر تیرے پیر ہوئے تیرا کرے ندھ نال پھر پیار چندے

س ساہ دا کی وِساہ چندے پتہ نہیں ساہ آئے کہ نہ آئے

اوہو گوہر مقصود نُوں پاؤندا اے جیہڑا سُرت نُوں شبد دے نال لائے

چھوٹی چاہ نُوں چھڈ ایہہ خوار کردی بھٹ پیا سونا جیہڑا کن کھائے

نیکی نال جے کٹ لئیں وقت تیرا مَرن گھڑیاں نکلے نہ پھیر ہائے

ش شک نہ کرے شک بالکل تیرے اندرے گیان بھنڈار سارے

سب کجھ لوک پرلوک ہے اندرے ہی تیرے اندرے کُل سنسار سارے

تیرے اندرے عرش تے فرش سارے تیرے اندر پریم پیار سارے

جیکر جانا ایں کجھ بھی جانیاں [illegible] بھٹک کے ہوئے خوار سارے

ص صوت جد شبد دی سن کیتیں مست حال ہو کے میں نہال ہویا
سکھ دکھ تھیں آتما رہت ہوئی عشق نال سر دم مالا مال ہویا —!!

سارے تو نکھے چیت شے دور ہوئے پرے دور کدھرے مایا جال ہویا
ہیرا پربھو دی مہر بخشیں مہر ہوئی واہ کمال ہویا واہ کمال ہویا

ض ضرب لگائی جد عشق ہوراں کٹ کٹ کے خوب بے حال کیتا
وانگ نکلے دے دنگ کڈھ سارے سدھا تک ٹھیک کمال کیتا

میرے باجھ نہ حال کوئی جاندا ئے جو کجھ عشق نے ہے میرے نال کیتا
انت اپنے نال ملا ہیرا ایتھوں نور بخشیں ہے مالا مال کیتا

ط طور بے طور بے شک ہوئے لیکن گوہر مقصود نوں پا لیا میں
یار اندر سے کیتے ہتیں باہر ایس گل نوں ٹھیک ازما لیا میں

دساں کی جو ہوئے محسوس مینوں لطف اپنے آپ اٹھا لیا میں
ہیرا اگلے جہان دے رنگ سارے نویں رنگ وچ من رنگا لیا میں

ظ ظلم ہے کسے نُوں تنگ کرنا جھتوں تنگ ہوئے پریم گما جندے
جگت وِچ آئی لاہا کٹنے نُوں اپنے مُول بھی اہی گنوا جندے
رَبّ اوس تھاں آکے واس کردا جیہڑے جگہ ہوئے خوب صفا ہندے
مَن نُوں صاف کر ہیر پریم سیتی تینوں اندر دل ملے خدا جندے
ع عشق حقیقی دی مے پی کے سانوں خُوب خمار یاں آیاں نے
رنج دھام دیوچ ہے واس پایا ڈبدا ساریاں اساں گوایاں نے
اسیں اک آنند میں مست ہوئے خوب رجھتاں اودھیاں چھایاں نے
ہیرا پرکھو دنیاں آنند لیکے مُنہ منگیاں برکتاں پایاں نے
غ غرق توحید دیوچ ہو جا بیڑا ڈُبدا جیکراں تارنا ایں
جیون مُکت جے ہون دی خواہش تینوں دشیاں تائیں پھر بھیو درکارنا ایں
پراُپکار لئی وقت گزار ہیتا جیکر اپنا آپ سنوارنا ایں
ہیرا یار دی گلی نُوں جان خاطر بیگا نفس شیطان نُوں مارنا ایں

ف فرق نہ رکھ لے فرق ہو جا فرقے دار باہاں لے اگے ماریا اے

جہاں اک دے نال ہے پریت پائی اوہناں دوئی توں دور درکاریا اے

اوہناں مرنے وصال دے خوب لٹے جہاں پریم نال وقت گزاریا اے

ہیرا پیچھو بھی اوہناں دے وس ہندا جہاں اوس توں سب کجھ واریا اے

ک کجھ تے کر خیال دل وچ تو انسان ہیں یار انسان بن جا

نیکی نال توں وقت گزار اپنا خودی چھڈ کے بے گمان بن جا

اپنیاں پریم سماجاں وچ تیرے خودی چھڈ کے خوب زبان بن جا

ہیرا ساریاں دا خدمتگار ہو کے توں لے تانیاں دے لئی تان بن جا

ق قہر نہ کر توں جان اتے آواگون دے وچ پھسنا ناہیں

مانش جنم آیا مشکل ہتھ تیرے کھاڑے بھنگ دے دیکھ گنوانا ناہیں

ہوواں روگ تاں جد دل تک دور ہووے من توں کدے بھی ہووے شفا ناہیں

وشے زہر نے ہیرا لہہ مار سٹی جان بجھ کے زہر توں کھانا ناہیں

گ گنڈھ نوں کھول کے دیکھ سہی تیری گنڈھ دے وچ ہے لعل بھائی
کھولیں گنڈھ تے مفلسی دور ہووے اِک پلک وچ ہوویں نہال بھائی
ثانی تیرا نہ ہووے جہان اندر ہوویں بے مثال خوشحال بھائی
ہیرا لال انمول جے ہتھ آوے جھٹ پٹ ہوویں مالا مال بھائی

ل لگن تیری جنہوں لگ جاندی اوہنوں جگ دے کاروبار بھلدے
ایسا سچے پیار نال رجھیدا اوہ اوہنوں جگ دے سارے پیار بھلدے
اِکو نال پریتم دے مست ہووے باقی سب جہان دے یار بھلدے
ہیرا رات دن عشق وچ مست رہندا بالکل اوہنوں عیش بہار بھلدے

م موت دی کی پرواہ کردے جیہڑے یار نال اکھیاں لا بہندے
اِکو یار دے نال ہی مست ہو کے ہور سب خیال بھلا بہندے
میں توں دا فرق مٹا سارا اِکو جوت دے وچ سما بہندے
ہیرا سُرت نوں جوڑ کے شبد سیتی بیچ دھام اندر ڈیرا لا بہندے

ن نُور دا کُل ظہور دِسّے پٹّی ذرا اکھیاں دی کھول تے سہی
دیکھ کِس طرح من صفا ہُندا حق زبان تھیں بول تے سہی
گھاٹا کدی نہ پیٔے درگاہ اندر ذرا عدل دی تکڑی تول تے سہی
موتی ملیگا چمکدا ایہہ تینُوں ذرا سِپ حقیقت دا کھول تے سہی

و وِچ چکّی جیکر پیا سدی پھیر اوسدی بن کے دکھائیے
بھانویں دُکھ تکلیف ہزار آوے صبر نال تُوں وقت ٹپائیے
راضی رہ تُوں اوہدی رضا اندر دُکھ وچ بھی شُکر منائیے
تیرا پیا تائیں جیکر پاونا ایں نہری اوس ورگی بن جائیے

لا ہرنا کی اتے جِتنا کی عشق کھیڈ دی جِت تے ہار ناہیں
گھُمن گھیریاں ایس وِچ کئی کھاندے ایس دریا سندا وار پار ناہیں
جیہاں کرو تحقیق ایہہ ہوئے گہرا ہتھ آوندی اسدی سار ناہیں
تیرا پریم تھیں جان جو وار دائے اوہنوں کوئی بھی سکدا مار ناہیں

ی یار جہان دے سب دیکھے سچّے رب ورگا کوئی یار ناہیں
اوہدے بتاں نہ کوئی کتی باہنہ پھیڑدا اک پلک بھی اوہنوں وسار ناہیں
اوہو وچ جپنا تیرا اپنے رکھ شک اوہدے جیہا کوئی غم خوار ناہیں
جیہڑا اُسدے نال نہ پریت پائے اوہنوں کتے بھی تیرا گھلیا ناہیں

پیغامِ عمل

الف اکھرو ڈِگے جو اکھ وِچوں دُوجی وار نہیں مُول اُٹھایا جاندا
ڈِگے بوٹ معصوم جو آہلنے چوں اوہنوں کدی بھی نہیں بچایا جاندا
ڈِٹے ٹہنیوں پُھل جو اک واری ٹہنی نال نہیں پھیر لگایا جاندا
مالشن جنیم نہ ملیگا پھیر تیرا ایتھوں کیوں نہیں رب دھیایا جاندا

ب بس کر دلا نہ بن دعوے تیرے جیہے جہان تے آئے لکھاں
ڈاہڈے سُورمے وڈے دماغ والے جیہڑے جگ تے سکے چلا لکھاں
باہو بل تے پک دے تاں سیتی ویری سامنے آئے پرتائے لکھاں
آخرکار سوترے خاموش تیرا جیہاں جگ نوں بھیت تائے لکھاں

ت توڑ کے سنگ کسنگیاں دا کسے نیک نال چت لگا چندے
خودی مان ہنکار تیاگ کے تُوں کام کرودھ نوں دُور بھگا چندے
کماں ماڑیاں وچ نہ لایئ کوئی بھلے کم وَلّے من لا چندے
ڈُہلے بیراں دا وکھر یا نہیں کجھ بنی سن بھی وقت ہے سمجھ سمجھا چندے
ٹ ٹیوٹ کی منگدا رب داتوں سب کجھ اوسے کھیل رچایا اے
اودھے حکم اندر سارے کارخانے طرح طرح دا جگت بنایا اے
گندی بوند تھیں ساز کے آدمی نوں نوری ناریاں نالوں وڈیایا اے
تیرا سار یا بند اندر وسدا ئے جنہے کھوجیا اوس نے پایا اے
ج جگ ایہہ جگہ نہیں ٹھہرنے دی کوئی آوندا ئے کوئی جاوندا اے
کسے تلہ توکل دا ہن لیتا کوئی پوڑی اسمان نوں لاوندا اے
قیادی زندگی دا مُٹھی خاک بندا اویں حرص دیاں چھاونیاں پاوندا اے
آیوا اپنا وقت گذار آخر تیرا حکم اندر پدھا جاوندا اے

ح حکم دی ہے ساری کھیڈ یارا جو چاہے اوہ حکم چلائے داتا

بل وچ راجیاں تائیں کنگال کردے جیکر چاہے تے بھیکھ منگائے داتا

جے اوہ چاہے تے بندڑیاں کرے مورکھ بدھی وان دی عقل گوائے داتا

ہیرا سبڑی ہے انت سرکار اوہدی بھید اپنا نہیں بتائے داتا

خ خوب جہان سب بھال ڈٹھا مطلب واسطے بندے نے یار سارے

مطلب واسطے ٹیکدے آن متھا مطلب واسطے پاوندے پیار سارے

مطلب ہوئے تے باپ بھی آکھ دیندے مطلب باجھ ناں کرن گفتار سارے

مطلب لئی کنگال دے پین پیریں ساہوکار تے ہیر سردار سارے

د۔ دم دا کرے وساہ جیہڑا اوہ بھی آدمی نہیں حیوان سمجھو

پتہ نہیں کہڑے ویلے لد جاناں ایتھے کسے نوں نہیں ڈکان سمجھو

گھلے آئے سدّے اٹھ چلنا ہے ایہو دسدے وید قران سمجھو

جنہے رب تے موت نوں یاد رکھیا اوہنوں ہوگیا ہیر گیان سمجھو

ذ ذرا نہ رکھدے فکر دل تے جنہاں رام نال اکھیاں لایاں نے
بھانویں لکھ مصیبتاں پیش آون چاہڑن تور محبتاں پایاں نے
رہندے اپنے حال وچ مست ہر دم اچی بول نہ دین دہایاں نے
ہیرا اپنا کم وگاڑ کے اوہ کردے دوجیاں نال بھلیایاں نے

ر ریکھ اندر جیہڑا لیکھ مارے اجے تک نال ایسا طبیب ملیا
کئی چاہڑے عشق دے کھیڈ بیٹھے اجے تک نال لیکن حبیب ملیا
میرے عشق دی کتھا جو لکھے ساری اجے تک نال ایسا ادیب ملیا
اوہ بھی رو پیا دیکھ کے حال میرا ہیرا جدوں کہ میرا رقیب ملیا

ز زور نال پریتم دے نال کوئی جو کجھ چاہوندے کھیڈ کھلار چھڈدے
جنہوں جی آوے اوہنوں ڈوب چھڈدے جنہوں جی آوے اوہنوں تار چھڈدے
کردے مردیاں نے تائیں کدی زندہ کدی جیندیاں نوں تائیں مار چھڈدے
ہیرا دل لے جاوندے زبردستی پچھوں سار نہ لین وسار چھڈدے

س سار نہ لئی جے پریتما تُوں ساڈے جیون سندا پھیر بیچ ناہیں

بترے عشق اندر شرم کھو بیٹھے رہیا کجھ ممنوع تے لیچ ناہیں

جھڑے تیچ نال اساں تُوں ملے پیارا کوئی دسیا اساں نُوں تیچ ناہیں

بترا رحمتاں دیاں بخش لئیں تُوں مَیں انجان ہاں مجھ نُوں تیچ ناہیں

ش شکر کرلے دم دم اوہدا جیہنے تُوں دتیں بُت اُچایا اے

رنگ رنگ دے ساج سامان کرکے کھیل جگت دا خُوب رچایا اے

نُور بخش کے اپنا آدمی نُوں مخلوقات دے وچ وڈیا اے

بیر پاس سُنہندے کِتے دُور جاپے جیہنے ڈھونڈیا اوہنے پایا اے

ص صدق والے بیڑے پار ہُندے صدقیاں نُوں کوئی تھاں ناہیں

جیہڑا اسرار کھدا رب اگے اوہ جیہا کوئی رازداں ناہیں

صدقوں شانتی ہوئے نصیب بیشک صدق والی گرداہیوں ہاں ناہیں

نیکی کرے تے بیر جو صدق رکھے اوہدا جگ تھیں جاوندا ناں ناہیں

ض فرسب ہے عشق دی بڑی ڈاہڈی اوہو تر گیا اے جیہڑا اسہہ گیا اے
سوہو امر حقیقی نوں پا گیا اے جیہڑا اوس محبوب تے پہ گیا اے
کدی پاس نہ ہو لگا یاد رکھیں جیہڑا عشق دی مکتبوں رہ گیا اے
عشق وچ ہی سجدہ پیا تماہے سچ ہیر فقیر ایہہ کہہ گیا اے
ط طور اتے جیہڑوں ویکھیا سی اساں اپنے اندرے پایا اے
ساڈوں جھیڑا کیا جھمیا بہت اس نے اساں پھیریاں چیت ہٹایا اے
پیر چے مشکلاں کھیں پائے بہت مشکل طرح طرح دیبال ڈرایا اے
ہیر آ پاس نیکلے امتحان وچوں اوہنے بہت ساڈوں آزمایا اے
ظ ظلم کر کسے دا برا کرنا آخر برے دا برا انجام ہے جی
ظلم بھاوندا نہیں خدا تائیں۔ جیہا ظالم دا سمجھ حرام ہے جی
جیہڑاں ظلم دیاں پٹے آپ مالک اوہدے ہتھ سارا انتظام ہے جی
کیہڑی گل خاطر تیرا ظلم کرنا ایتھے سدا لئی نہیں مقام ہے جی

ع عشق تیرے مندا حال کیتا پچھ حال آ غماں رسیدیاں نوں
جو جو ہجر کھیں اساں دے نال بیتے کدی پچھ آ دلاں تپیدیاں نوں
تن سک گیا جان مک چکی تیرے عشق نے کھا لیا دیدیاں نوں
ہیرے باجھ جیوں گذردی نال ساڈے رب جاندا ہیر عقیدیاں نوں

غ غم دی کی داستان چھیڑاں عشق وچ ہے غم ضرور ہندا
عشق کھاں کھیں سولاں ناچھڈے عاشق زار سمجھو چکنا چور ہندا
ایہدے اپنے وس دی گل ناہیں کسے ہتھ دے وچ مجبور ہندا
ہیرا انگلیاں پچھلیاں کھل جاویں تت تپ کے وانگ تندور ہندا

ف قدا نہ ہووے جو یار اتوں اوہدی کدی نال پوری مراد ہووے
جیہڑا دوجے نوں ہیں آباد کردا رکھیں یاد نہ آپ آباد ہووے
جیہڑا دوجیاں دے جھگے پھوکدا ئے خانہ اوسدا انت برباد ہووے
ہیرا موت نال چلدی پیش ناہیں کھاویں پیر تے بھانویں استاد ہووے

ق قسم باذنی توں پھیر آکھیں پہلاں اپنی کھل لبھا جا کے
طعنے سہہ چاندے بندیا دے جھگی یار دے بوہے تے پا جا کے
کیتوں کھا جھڑکاں کیتوں لے گالیں کنتے تلی تے سیس ٹکا جا کے
تیرا پہلو دیوچ بہہ لینگا اوگن یار بخشیں پہلاں بخشا جا کے
ک کرم والے ماہی ڈھونڈ لیندے ماہی ملے ناں کرم گندیاں نوں
ہو لاچار باجھوں ترنا بہت مشکل سر ول لاہ گناہاں پلیندیاں نوں
نیکی اوہنی ہے انت کم تیرے چھڈ چھوٹیاں ساریاں دھندیاں نوں
نیک عمل والے تیرا یار بنہدے کیہہ ذات ناں پچھنی بندیاں نوں
ل لوکاں نال گل تے جان بھڑے اوہ کدی مراد نا پا سکدے
لوکیں سقیاں کلاں جگان والے اوہی گل نوں نہیں مٹا سکدے
اوہناں کی منزل اتے پہنچناں ایں جیہڑے ناز بھی نہیں اٹھا سکدے
رنگش جیہڑے تے بیر کوئی ہون والے جیہڑے یار دا بھیت چھپا سکدے

م میں مکر دے تے پیا، لمّاں سولاں منزلاں اُتے پچھا بیٹھوں
نہی تکیہ توکل دا ایں بیٹھی مولا فضل تھیں پار لنگھا بیٹھوں
گنجھا روگ ناں لیجّے جہاں میرا ہیر کے درد دی بخشش دوا بیٹھوں
تیرے دوار تے ڈگی ہاں آن تیرا باہوں پکڑ کے پار لگا بیٹھوں

ن نفع نقصان توں سوچ جندے لویں رائیگاں وقت گذارنا ہیں
جیہڑے کم اندر نفع نہ نکلے اوہدے نال توں پا پیار ناہیں
ایہہ جگ جہان سب مطلبی اے اصل وچ کوئی کسے دا یار ناہیں
بازی دماں دے نال ہے ختم تیری آبرا جھوٹھیاں کھڑال توں مارنا ہیں

و وقت وہایا تے رووینگا اجے وقت ہے سمجھ وچار جلدی
غفلت وچ ہی لٹیا جاوندا ہیں اُٹھ غافلا ہو بیدار جلدی
کم سُتیاں ہووے خراب تیرا الک بن کے ہو ہوشیار جلدی
تیرے نال دے نکل گئے دور تیرا اِن بسترہ ہو تیار جلدی

ک ہوریاں دی گل کی کرنی پہلے اپنا آپ سنوار جندے
پیڑی آپی ہیٹھ توں پھیر سوڑا دیسے دل چھوڑ چھاتی مار جندے
انا الحق اکھوانا بڑا مشکل اُہدے واسطے دار تیار جندے
ہو و لکھ وچوں بیرا اک عاشق جھوٹھے بہت دیکھے دعویدار جندے

لا لاکے دل تے پھیر لگنا کم نہیں جہان وچ سُوریاں دا
دم عشق دا مار کے تھڑک پینا ایہہ ہے کم بے صبر ادھوریاں دا
بھید عشق دا کھول کے نشر ہونا ٹھیک کم ہے بے شعوریاں دا
بول لائے موہوں کرنا نہ پورا بیرا کم ہے بے دستوریاں دا

ی یار غمخوار تاں بہت دیکھے کوئی نکلیا ناں وفادار بیلی
دُکھ وچ نہ بوہڑدا آن کوئی ویلے سُکھ دے ملن ہزار بیلی
باجھ ماہیا یدی کوئی نہیں بھیڑ دا سارے ٹھگڑیاں دے ساکدار بیلی
ر بیرا کدی تاں تُوں وی بیلی جیہڑا سیاں دا ہے گار بیلی

گیان درپن

الف اک اونکار دا سب جلوہ سارے جگت اندر نظر آ رہا اے

دنیا ناحق ہو کے کتے پریم کردا عبد الحق ہو عشق کما رہا اے

جدھر نظر جاوے اودھر روپ اس دا ذرے ذرے وچ جوت دکھا رہا اے

کتے تیر ہو کھبڑے تلوار ہتھیں کتے بھگت بن سرتی لگا رہا اے

ب باہر دے نیند کو دور کر کے چنگی طرح ڈھو ڈھو چھینٹاں رہا لاؤں

نوں کھولدا اندروں نیند جھیڑا لائے وچ آکاش اڈاریاں نوں

پانی نام دے نال توں دھو کندھاں کر دے صاف غلاظتاں کالیاں نوں

کر کے اپنا آپ صفا تیرا اکھیں دیکھ حقیقتاں ساریاں نوں

پ پڑدیاں نے تینوں ماریا ئے پڑدے غفلتاں دے لتے دور کردے
میراں بائی دیوانگ پریم پا کے میں ناں کرشن دی ایہہ مشہور کردے
جیکر اوس نال پریم کماونا ایں سر کٹ کے پیش حضور کردے
ہیرا اپھوٹے دردی ہو گولی شرم جگت دی لتے کافور کردے

ت توہی توں ہیں ہر جگہ تے تیرے باجھ نہیں کوئی ہور دسدا
توں ہی توں دی آرتی کرے ہر اک توں ہی توں دا ہر جگہ شور دسدا
جتھے توں ہوویں اوتھے میں ناہیں جتھے توں ہوویں اوتھے زور دسدا
ہیرا تیریاں ہی سبھے برکتاں نے تیرے باجھ انسان ڈھور دسدا

ٹ ٹکٹکی لا کے دیکھ تے سہی اودھا نال ہی وسے بہار تیری
اوہو روپ تیرا اوہو روپ اسدا اودھے وچ ہی ہو گئے شمار تیری
اوہو جیہی نے سارے چھڈ جھگڑا اودھے جہی ہے ساری گفتار تیری
ہیرا ہو وسماد آنند ہوویں جیکر کاٹھ توں ہو جا بھار تیری

ث ثابتی دے نال دیکھیا اے میرے وِچ ہی اوہدا مکان دِسّے

میں تے کجھ بھی ہیں اوہ آپ سب کجھ میری جان وِچ اوسدی جان دِسّے

اوہدے نال ہی مجھ دی زندگی ہے اوہدے باجھ ہر چیز ویران دِسّے

جے اوہ ہویا تے پیر بھی ٹھیک ہویا اوہدے باجھ نال کوئی نشان دِسّے

ج جنم پا کے سوہنا آدمی دا نال پھیر اوس تے مول وچار کرنی

بھاڑے بھنگ دے اہنوں لُٹا چھڈنا ایہی رکھکے مٹی خوار کرنی

ہتیں سمجھنا کہ کیڈاں ہتھ آیا۔ ایہی اجیا دی ہتیں سار کرنی

پیرا ایس توں وِدھکے کی غفلت انت ایس غفلت اڈی ہار کرنی

چ چراں پچھوں تینوں ہتھ آیا مانش جنم ہے بڑا اڈ مُل انیاں

اہنوں دیوتے بھی پیے ترسدے نے کوئی ہئیں ایس دے تُل انیاں

اِک پلک دی چاہ خراب کردی ناہیں جھوٹھیاں چاہاں وِچ بُھل انیاں

میل الگیاں یاردے نال پیرا اوہدے نال توں ہس کے کھل انیاں

ح حق ناحق پچھان لئیں جے تیرے وچ پھر پرم پرکاش ہووے
توں اوسدا تے اوہ ہووے تیرا تیرے اندر اوسدا واس ہووے
اک پلک نہ اکھ کھلیں ہوئے اوہلے ہر وقت دلبر تیرے پاس ہووے
پھیر لوڑ کاہدی ہیرا چمکنے دی قسمت سدا الٹی تدھ دی راس ہووے

خ خوف نہ رکھ توں مرن سندا مر کے یار غمخوار توں پائیدا ئے
مرن نال ہے پرم آنند ملدا مرن وچ فرق دکھائیدا ئے
اک مرن نال آدمی ڈبو نیدا - اک مرن نال دور غمیں جائیدا ئے
ہیرا ماہی دے ملن دی لوڑ ہووے سر کٹ کے تلی ٹکائیدا ئے

د دم نال اک گنوا پرتھا - دم دم توں قیمتی جان بندے
ساری دماں دی کھیڈ ہے جگت اندر قدر دماں دی ذرا پچھان بندے
اوہو دم نے آونے کم تیرے جیہڑے بھلے پاسے لگ جان بندے
ہیرا جو نے اپنے جیہڑے دم آگے گھا ہو جی کرن نقصان بندے

ذ. ذرا نہ چت دیوندح سوچیں تیرا ارام نیڑے اندر وسدا ئے

نہ تُوں اوسدی کدی سنبھال کیتی ایسے واسطے بھیڑاں دسدا ئے

غفلت نال ناں نندرے نے سار جاتی اوہ تے تُدھ نال وسدا رسدا ئے

پردہ غفلتاں دا جھیڑا دُور کر دے تیرا اوسدے نال اوہ ہسدا ئے

ر. رکھ وشواس دھیان اندر جیہڑا پریم نال جوت جگاوندا ئے

ہو کے مست ملنگ ہے خودی اندر اک جوت سے جوت ملاوندا ئے

اسم جسم نُوں بھُلکے اک ہو کے اک جوت دا ہی درشن پاوندا ئے

تیرا اوسدے جاگ پئے بھاگ سمجھو پیارا اوستوں گلے لگاوندا ئے

ز. زور دا ہیں ہے کم ایتھے دلبر یار ملدا کرماں والیاں نُوں

ایتھے ہیں ہے سرکشی کم آوندی جیکر چاہے بخشے لے بھوکھ بالیانوں

جیہڑا انیک ہووے کرے کم چنگے اوہدے نال اوہ پیو پیالیانوں

تیرا گُناں او تے پیارا ایجہدے ائے ہیں دیکھدا گوربال تکیانوں

س سنگ کی رکھنی یار کولوں جہدے نام نے انت ٹوں تارناایں

جس کھتیں ہووے پیدا جس وچ لین ہو جسے تید یاں دلاںوں ٹھا رناایں

جس نے آدمی دا چولا بخشیا اے چاہیئے اوسدا شکر گذارناایں

لانبھے ڈھونڈنے دی ہیں لوڑ تیرا چاہیئے اپنے پاس وچارناایں

ش شانتی من نوں تد آوے جیکر دُوئی نوں دلوں مٹا دیئے

میں توں دا کڈھ کے فرق سارا برتی اک دے اوتے ٹکا دیئے

پریم رس پی کے پریم روپ ہوئیے سب کچھ پریتم تھیں گھول گھما دیئے

جس دی چیز ہے اُسدے رکھ اگے تیرا دے نال سیس جھکا دیئے

ص صدق دے نال جو پریت پاوے اوہو گلی پریتم دی جاوندا ئے

اوہنوں کل اندر سوہنا نظر آندا ہر اک نال پریت ودھاوندا ئے

نظر صاف ہووے میٹے دویت ساری حق حق دلی وچ سماوندا ئے

تیرا چھپے اوہ جہنیم دی قید وچوں نال پھر اوہ انا ادہ جاوندا ئے

ض ضامنی دیکھے متیں آکھاں نگاہ اپنی ذرا وشال کردے
کوتاہ بینیاں چھڈ کھل دِلا سوچا سارے اپنے شُبہ خیال کردے
ایسا محو ہو او سدی یاد اندر مست ہوئیکے خوب کمال کردے
تیرا موت بھی تدھ تھیں خوف کھاوے اتنی عشق وِچ جا بحال کردے

ط۔ طلب محبوب دی اوہ رکھن جنہاں چیت نُوں صاف بنایا اے
جھگڑے میٹ کے خودی گمان والے چِت اک دے نال ہی لایا اے
سرب وِچ نہار رہا اِک تائیں اُہدے باجھ کوئی نظر ناں آیا اے
سواس سواس سیتی اوہدا جاپ کردے ایہ غیر نُوں دلوں بُھلایا اے

ظ ظاہر ہووے شکل رب سندی جیکر خودی گمان نُوں مار لئیں تُوں
خواہشاں ساریاں دُور بھگا کے تے جیکر اپنے آپ ہی سار لئیں تُوں
دُکھ سُکھ توں جانکے دات پربھ دی جیکر آپ وِچ پربھ وچار لئیں تُوں
تیرا پریم دے نال بھرپور ہووے جیکر یار تھیں سبھ نُوں وار لئیں تُوں

ع عشق اگنی جہدے من لگے بھانبڑ پریم دے خوب مچاوندی اے
کام کرودھ موہ لوبھ اہنکار تائیں اِک پلک وچ ساڑ گواوندی اے
گلاں پہلیاں ساریاں دُور کر کے اِک نواں ہی رنگ جماوندی اے
پتر اسب بُریائیاں ساڑ کے پھیر پریم رُوپ دی جوت جگاوندی اے
غ غور دے نال جے جھات پائیے انتر آتما وچ دیدار ہووے
آویں وچ اگیان تاں ڈولدے نے اصل وچ نال اپنی سار ہووے
مِرگ وانگ کستوریاں باہر لبھن بھٹک بھٹک کے چت خوار ہووے
گھٹ وِچ پرکاش ہو جاوندا ئے جیکر ذرا بھی پتر وچار ہووے
ف فکر ناں اوہناں نُوں رہے ماسہ جنہاں درس محبوب دا پایا اے
رہن مست اوہ رُوپ نہار اُسدا ایہ غیر نُوں دِلوں بھلایا اے
پریم رُوپ ہو پریم دے لین جھوٹے امرت پریم دا یار پلایا اے
پتر اہیم دوار وچ ہوئے واسہ جنم مرن دا خوف تجایا اے

ک کرماں دا کھیت ہے ایہہ دُنیا بیج بیجیا ہی انت کھائینگا تُوں

بکّر بیج کے انب انار منگیں ہتیں ایہہ ہونا انت پچھتائینگا تُوں

مانش دیہہ شریری بڑی اچرج نیکی لئی ہے انہوں چلائینگا تُوں

بڑا دوجیا تائیں آرام دیویں انت آپ بھی مُکت ہو جائینگا تُوں

ق قوت خیالی وِچ بڑی طاقت اُچّا اپنا ہے خیال کر تُوں

جیہڑا فرض ہے تیرے سُپرد ہویا اوسے فرض لئی چیت نہال کر تُوں

بھانویں زندگی سہارنی پوے تینوں پھر بھی کدی ناں کِتے سوال کر تُوں

بھائیوال جہان دے چھڈ جھُوٹے سچّے رب تائیں بھائیوال کر تُوں

گ گذر چُکی جیہڑی گذر چُکی رہندی عمر ناں دِلا برباد کر تُوں

جال وِچ پھسیوں وانگ مکڑی دے مُور کھ اپنا آپ آزاد کر تُوں

پھر کے ستھ دیوا دگیں کھوہ اندر انت رونیگا وقت نُوں یاد کر تُوں

گھڑی مُڑی ناں ملیگا جنم مانش سمرن کر کے چیت آزاد کر تُوں

ل لامکان دا واس کتھّے اوہ تے اپنے اندر پائیدا ئے
رنجا تند دے وچ ہی مست ہو کے مگن روپ وسیوے آپا بھلائیدا ئے
ادب نال پریتم دے پیر پھڑ کے دھیان چرناں دل وچ جمائیدا ئے
جیہڑا مست ہو کے جیہڑ الظر آوے واجاں ویکھیے اوسنوں بلائیدا ئے
م میرے خیال وِچ ایہہ دُنیا وہمی ہو کے غلطیاں کھا رہی ائے
جنہوں اپنے اندروں ڈھونڈنا سی اوسنوں ہور کتے ڈھونڈن جا رہی ائے
جیہڑا اساریاں دے اندر وسدا ئے اوہنوں اسمان اُتے بٹھا رہی ائے
ہیرا ایہہ تیا نہ لوں بھل کے تے اُرے پرے ہی ٹھوکراں کھا رہی ائے
ن نظر دے نال نہال کر دے جیکر سنت دی ملے پناہ تینوں
مُول بھٹکنے دی رہے لوڑ ناہیں دسّے سِدھا پریتم دا راہ تینوں
ایسا نال پریتم دے لڑ جوڑے ہرگز کرے نہ کوئی گمراہ تینوں
ہیرا پھر ایہہ تد ہی ہووندی ائے جیکر آپ دی ہووے گی چاہ تینوں

و واہگورو کہن دا امرت تد ہی جیکر گورو توں سیس گھما چھڈے
سب کجھ اپنا آپ قربان کرکے سُرتی گورو دے چرناں وچ لا چھڈے
گورو جنہاں نہ دسّے کوئی ہور بالکل انہاں گورو نال پریم ودھا چھڈے
پیرا گورو دا روپ ہو جائیدا اے جیکر گورو نال دوستی لا چھڈے

ہ ہوہ پاسے کاہنوں دوڑ نال ایں گھڑی بیٹھکے جوگ کما جوگی
من نال تیاگ دا ہے تعلق جو کجھ چاہیں تو منوں گنوا جوگی
جسم نال کرکم تے کار سب کجھ چت نال بھگوان دے لا جوگی
دُنیا وچ رہکے ہو نرلیپ بھاگی پیرا اسمنوں صاف بتا جوگی

ی یاد بھگوان وچ عمر جہڑی گذرے سوئی سُلکھنی جاندے
شوہ نال بیتے جیہڑی گھڑی جنگی مہاراج دا ہے فرمان بندے
جیہڑا دم غافل اوہ سو دم کافر ایہہ سچ دا ناتلان بندے
توہتیں سوچدا پیرا ایہہ دم تیرے بھجن باجھ برتھے چلے جان بندے

مستی

اوستی دے منگن والے نہ منگ مستی بھائی
سرتھیں مہنگی چیز منگ کے بن دائیں کیوں سودائی
ایہو مستی بدھ نے منگی دے کے مُل گھنیرا
رام منگی تے راج چھوڑ کے جنگل کیتا پھیرا
کرشن منگی تے کنس راج نے کی کی کچھ نہیں کیتا
میراں منگی دلبر بدلے زہر پیالہ پیتا
شمس مستی منگی تے پھر پُٹھی کھل لُہائی
نام دیو نے منگ لئی تے موئی گئو جوائی
شاہ منصور منگی جد مستی رمستی حکم سُنایا
مینوں لے لا چڑھ جا سولی جیکر شوق جے آیا
ایہہ مستی متالے داحق سر دھڑ بازی لاوے
پریتم بدلے اپنی یارو ساری خودی گنواوے
ناز نہوڑے سہے پریتم دے سب کجھ استھیں وارے
ہر اک چیز کرے قربانی ہیرے سمجھ اشارے
نہ منگ مستی سب کجھ منگ لا نہ ایں بار سودائی

اَیڈی اوکھی چیز منگ کے پاندا ہئں گل پھاہی
مستی منگ کے دُنیا اُتے کھل لُٹہانی پیندی
مستی منگ کے اپنی باہرو خودی گنوانی پیندی
مستی منگ کے دوجے دا ہے دکھ اٹھانا پیندا
مستی منگ کے دُوجے دا ہے بوجھ اُٹھانا پیندا
مستی منگ کے سب جیواں نال پریم کمانا پیندا
مستی منگ کے سچے دِل تھیں دھرم نبھانا پیندا
مستی منگ کے دُنیا اُتے دُکھ سُکھ جرنا پیندا
مستی منگ کے پرسوارتھ ہے ہردم کرنا پیندا
مستی منگ کے پریتم دا ہے در اپنانا پیندا
مستی منگ کے من اپنے نوں وس بنانا پیندا
مستی منگ کے مان تکبّر ٹھیک گنوانا پیندا
مستی منگ کے غصّہ نفرت پرے ہٹانا پیندا
مستی منگ کے دُنیا اُتے بھلا کمانا پیندا
مستی منگ کے مالوتا نوں ٹھیک بچانا پیندا
نہ منگ مستی پھیر کہاں میں سوکھی گل نہ کائی
گھُٹ پیلائی منگدا ہئں پیالے بن کے بار سودائی
راج منگ لا بھاگ منگ لا رہیو جو چاہیں منگیں
مستی اوکھی چیز ہے بھائی منگیں لگا سنگیں

رُوپ منگ لا، عِلم منگ لا ۔ منگ لا توں وڈیائی
دھیاں پُتر محل ماڑیاں منگ لے بے شک بھائی
دولت گہنے کپڑے منگ لا مُلک مکان بہتیرے
لے جا بیٹھوں میں دیواں گا حکم نقّ سب تیرے
عقل منگ لا شکل منگ لا آسائش منگ لا بھائی
ایشم سب سبتا منگ لا کر دے خُوب تباہی
حُوراں منگ لا پریاں منگ لا منگ جواناں تائیں
جو کچھ منگنا بے شک منگ لا بالکل نہ گھبرائیں
دے دیواں گا کھُلے دِل میں گل میری ازمائیں
جس ویلے میں واپس منگاں رو رو ماریں ڈھائیں
دیندا اِکھی ہاں لیندا اِکھی ہاں ایہہ میرا کم بھائی
آپے ہے کے آپ کہینگا کیوں مُصیبت پائی !
مستی اِک اَمولک شے ہے وِرلا ہی کوئی پاوے
جیہڑا پاوے دُنیا اندر اصلی موج مناوے
اس مستی نُوں حاصل کرنا سوکھی گل نہ بھائی
اِس نُوں حاصل کردا اوہو جو ان تھکیا راہی
مستی شان دلبری بھائی کرماں والا پاوے
پا لیندا تے سچ مُچ آکھاں ہر دم موج مناوے
نہ تھکے نہ اکے یارا کریا ہی اوہ جاوے

جھڑی اوکرنا آوے راہ وِچ پیر لتاڑی جاوے
دُکھ سُکھ تھیں اوہ اُچا ہوکے دِل دلبر نال لاندا
نِکیاں نِکیاں گلاں نُوں اوہ منزل ہتھیں بناندا
مستاں نے ہی مستی سیتی پریتم پاس بہٹایا
مستی پیپریتم پریتم مستی ہیں ایہہ کھوج دِکھایا
جدھ جدھ دُنیا اندر یارا مستاں قدم اُٹھائے
نہ اوہ جھکے نہ اوہ اکے نہ ہن اوہ گھبرائے
بِناں پریم نہ مستی مِلدی کن لاکے سُن یارا
مستی بِناں نہ مکتی مِلدی میرا سمجھ اشارا
ہے مستی خاصاں دی دولت خاص بنے جو بھائی
اوسے دُنیا اندر مستی دات الٰہی پائی!
امرت امرت کہندے جہنوں ہے مستی ہی یارا
مستی کدی نہ مردی یارا میرا سمجھ اشارا
مستی دلوِچ آکے مانس پختہ قدم اُٹھائے
جہڑا قدم اُٹھائے پیرا پچھے ہتھیں ہٹائے
مستی اِک الٰہی جھولا ہے مِل جائے بھائی
اِس تھیں ودھ کے جیوت مکتی میری نظر نہ آئی
مستی دے وِچ آکے شمس پُٹھی کھل لہائی
مستی دے وِچ درحقیقت حیدری کھول بنائی

مستی دیونج سولی چڑھ کے شاہ منصور پیارا
انا الحق پکاری جاوے جو اسد سی تیرا
ہن توں سمجھ لئی گل اصلی ہن مستی منگ بھائی
بن سمجھے ایہہ چیز منگی نہ ہے یارا دانائی
جتنی اعلےٰ چیز ہے جنہاں اتناہی مل مہنگے
جیکر گاہک قیمت دیون لگا مول نہ سنگے
پھر اوسے دا حق جنہدا ئے لیندا ہے اوہ بھائی
حق داراں نوں حق ہے ملدا سبھی آکھ سنائی
شاباشا نہ گھبرا توں لا سر دھڑ دی بازی
سر دھڑ دی توں بازی لاکے کر لے پریتم راضی
راضی جیکر پریتم ہویا موج مناویں یارا
قدرت رانی آپ سنبھالے ہر کم تیرا یارا
ہار جیت دے ویہاں اندر جو ہے کھپیا بھائی
اس نے دنیا اندر بہیا کدی نہ موج منائی
ہار جیت توں پرے ہٹ کے قدم اٹھالے یارا
مقصد خاطر تڑپیں جیکر بڑھ چڑھ کے توں سارا
دیکھیں گا پھر قدرت تینوں آپے بھاگ لگائے
کیونکہ بھاگ اوسے نوں ملدا جیہے کوئی بھاگ نبھائے